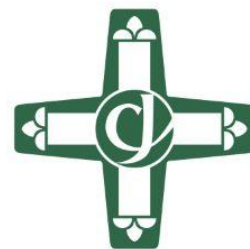

Politica de protecție 2026

**Congregatio
Jesu**

Cuprins

Declarație de misiune	4
Introducere	4
Angajamentul față de protecție	4
O abordare standardizată a protecției	4
Standarde ale politicii de protecție	5
Standardul 1: Ce este protecția	5
Cine are cea mai mare nevoie de protecție?	5
Definiții importante	5
Angajamentul de protejare	6
Structuri și roluri de protecție	7
Superiorul general	7
Superiorul provincial/regional	7
Responsabilul congregațional cu protecția	8
Delegatul provincial pentru protecție	9
Echipe de protecție a provinciei/regiunii	10
Componența echipei de protecție	10
Echipe provinciale de gestionare a riscurilor	10
Standardul 2 Crearea unei culturi sigure, de protecție și prevenire	11
Standardul 3 Răspunsul la preocupări și acuzații	14
Definiția preocupărilor	14
Definiția acuzațiilor	14
Definiția raportării obligatorii	15
Răspunsul către orice persoană care dezvăluie acuzații	16
Principii generale atunci când un copil sau un adult vulnerabil dezvăluie un abuz:	17
Proceduri pentru investigarea unei acuzații	18
Când acuzatul este un membru CJ:	19
Standardul 4 Răspunsul și îngrijirea victimelor supraviețuitoare	19
Cum răspundem?	20
Cum ne pasă?	20
Însoțirea victimelor supraviețuitoare	21
Standardul 5: Gestionarea și sprijinirea acuzatului	21

Rolul și sarcinile persoanei de sprijin:	22
Planul de siguranță pentru cei acuzați:	22
Raportarea acuzațiilor	22
Procesul care urmează după raportarea unei acuzații:	23
Standardul 6 Formare în domeniul protecției	24
Cine ar trebui să participe la formarea în domeniul protecției?	24
<i>Toată lumea:</i>	24
Formarea în materie de protecție	24
Standardul 7: Glosar și șabloane	26
Tipuri de abuz	26
Coduri de conduită	29
Un exemplu de cod de conduită al congregației	29
Exemplu de cod de conduită pentru adulții care intră în contact cu copii, tineri și adulți vulnerabili	30
Exemplu de evaluare a riscurilor	31
Rolul persoanei de sprijin	37
Rolul persoanei de sprijin pentru un religios acuzat.	37
Persoana de sprijin	37
Calitățile persoanei de sprijin	38
Sarcinile persoanei de sprijin:	38
Sarcini care nu țin de competența persoanei de sprijin	39
Încetarea rolului de persoană de sprijin	39
Considerații atunci când surorile/novicele/cele aflate în formare provin din alte congregații	40
Formular de consimțământ pentru fotografii	40
Declarația de angajament al Congregației față de politica de protecție	41
Glosar	41
Model pentru elaborarea unui pliant pentru victimele supraviețuitoare	51
Lista de verificare pentru gestionarea cazului acuzatului	53

Declarație de misiune

Fiecare persoană este creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și are aceeași demnitate înăscută. Congregatio Jesu se angajează să protejeze și să promoveze această demnitate, lucrând constant pentru a crea un mediu sigur, de sprijin și grijă la toate nivelurile congregației și dincolo de aceasta, în toate relațiile noastre. Acceptăm de bunăvoie obligația de a îmbunătăți sistemul nostru de protecție la toate nivelurile, de a promova punerea sa în aplicare, de a asigura formarea membrilor și de a revizui și actualiza periodic politica noastră.

Introducere

Aceasta este Politica de protecție a congregației. Ea trebuie adaptată în toate provinciile și regiunile, în conformitate cu propriile legi civile, ministere și contexte culturale. Cu toate acestea, cele 7 standarde trebuie păstrate și aplicate universal în viața și ministerul congregației.

Angajamentul față de protecție

Scopul acestei politici este de a asigura un mediu de siguranță, protecție și prevenire în ministerele și viața comunitară a Congregatio Jesu. Declarăm categoric că orice formă de abuz – sexual, emoțional, spiritual sau alte forme de abuz de putere – asupra persoanelor vulnerabile, fie ele copii sau adulți, se confruntă cu o toleranță zero și va fi urmărită în conformitate cu standardele profesionale ale dreptului civil și canonic stabilite în această politică.

Fiecare membru al Congregatio Jesu din întreaga lume și toți cei care colaborează cu noi trebuie să respecte această politică și să fie conștienți de responsabilitățile lor în relația cu semenii lor, în special cu persoanele vulnerabile.

O abordare standardizată a protecției

O abordare standardizată este o abordare recunoscută la nivel internațional în materie de politici de protecție, care oferă un sistem clar de responsabilitate și asigură gestionarea profesională a problemelor de protecție la toate nivelurile. De asemenea, aceasta permite efectuarea unui audit profesional al implementării măsurilor de protecție.

Standarde ale politicii de protecție

Standardul 1	Ce este protecția
Standardul 2	Crearea unei culturi a siguranței, protecției și prevenirii
Standardul 3	Răspunsul la preocupări și acuzații
Standardul 4	Răspunsul la și îngrijirea victimelor supraviețuitoare
Standardul 5	Gestionarea și sprijinirea persoanelor acuzate
Standardul 6	Formare și audituri în materie de protecție
Standardul 7	Glosar și șabloane

Standardul 1: Ce este protecția

Termenul „protecție” înlocuiește „protecția copilului” și „protecția minorilor”. Acest lucru are scopul de a asigura o înțelegere comună și internațională a faptului că atât copiii, cât și adulții vulnerabili beneficiază de cea mai mare îngrijire și protecție și, cel mai important, include prevenirea abuzului. Protecția este sarcina atât a Bisericii, cât și a societății, pentru a asigura același nivel de îngrijire, protecție și prevenire în orice moment.

Cine are cea mai mare nevoie de protecție?

Toată lumea are nevoie de protecție. Toți membrii Congregației trebuie să se străduiască să se protejeze prin numeroasele modalități de interacțiune cu ceilalți, nu numai în cadrul ministerului, ci și în cadrul vieții comunitare. Prin urmare, este important ca politica provincială să identifice modalitățile prin care protecția va fi implementată nu numai în cadrul instituțiilor și ministerelor, ci și în viața de zi cu zi a fiecărei comunități din provincia respectivă. O atenție specială trebuie acordată formării inițiale a membrilor.

Definiții importante

Copil: conform dreptului canonic, orice persoană cu vârsta sub 18 ani. Vă rugăm să țineți cont de acest lucru, chiar dacă în anumite contexte este legal ca un copil cu vârsta sub 18 ani să se căsătorească. UNDRCⁱ

Adult vulnerabil: înseamnă „orice persoană aflată într-o stare de infirmitate, deficiență fizică sau mentală sau privare de libertate personală care, de fapt, chiar și ocazional, îi limitează capacitatea de a înțelege sau de a dori sau de a se opune în alt mod infracțiunii”. VELM 2023ⁱⁱ

Trebuie luat în considerare și impactul vulnerabilității tranzitorii. Vulnerabilitatea tranzitorie poate fi experimentată de oricine și ar trebui să beneficieze de aceeași îngrijire și considerație adecvate. Situațiile de vulnerabilitate tranzitorie includ pierderea unei persoane dragi, boala, șomajul etc. ⁱⁱⁱ

Angajamentul de protejare

Responsabilitate: Membrii congregației, angajații și voluntarii vor rămâne transparenți și responsabili în acțiunile și deciziile lor în legătură cu toate aspectele legate de protecție.

Protecție: Membrii congregației, angajații și voluntarii vor căuta în permanență să acorde prioritate unei culturi a protecției.

Împuternicire: Toți cei implicați vor căuta să îi împuternicească pe cei tineri și vulnerabili să își înțeleagă drepturile.

Prevenirea: toate activitățile și personalul vor considera prevenirea abuzului ca fiind un obiectiv principal.

Proportionalitate: preocupările vor fi tratate în mod proporțional, acordându-se prioritate celor tineri și vulnerabili.

Parteneriat: în toate activitățile de parteneriat, Congregația, angajații și voluntarii se angajează să acorde importanță protecției în toate activitățile.

Structuri și roluri de protecție

Superiorul general

➤ Responsabilități

- Are responsabilitatea finală pentru protecție în cadrul Congregației
- Demonstrează bune practici și un leadership puternic în îngrijirea, protecția și prevenirea tuturor formelor de abuz
- Numește un responsabil cu protecția în cadrul Consiliului de conducere
- Răspunde imediat și profesional la toate acuzațiile prezentate Generalatului
- Se asigură că victimele supraviețuitoare sunt primite și ascultate cu compasiune
- Sprijină superiorii provinciali și regionali și delegații lor respectivi în gestionarea cazurilor acuzațiilor
- Sugerează, cu sprijinul Consiliului, numirea delegatului provincial sau regional pentru protecție

➤ Trebuie să fie informat

- Despre acuzațiile aduse superiorilor provinciali/regionali (a se vedea Standardele 3 și 5)
- Despre orice acuzație
- Dacă provincia nu este capabilă să gestioneze cazul
- Ori de câte ori există un impact major asupra reputației Congregației

Superiorul provincial/regional

- Are responsabilitatea finală pentru protecție în întreaga provincie/regiune
- Demonstrează bune practici și o conducere puternică în îngrijirea, protecția și prevenirea tuturor formelor de abuz
- Numește (cu sugestiile Consiliului de conducere) delegatul pentru protecție
- Comunică frecvent și sprijină activitatea delegatului pentru protecție

- Este pe deplin conștient și susține activitatea echipei de protecție și a echipei de gestionare a evaluării riscurilor
- Asigură raportarea obligatorie a tuturor acuzațiilor către superiorul provincial/regional
- Răspunde imediat și profesional la toate acuzațiile din provincie/regiune
- Se asigură că victimele supraviețuitoare sunt primite și ascultate cu compasiune
- Informează superiorul general și responsabilul desemnat pentru protecție de la generalat cu privire la toate acuzațiile penale sau alte chestiuni grave legate de protecție
- Raportează anual, în scris, superiorului general, cu privire la protecția din provincie

Responsabilul congregațional cu protecția

Răspunde în fața Superiorului General

Scopul rolului

- Să supravegheze protecția în cadrul congregației
- Asigurarea colaborării la nivelul întregii congregații
- Să asigure bune practici
- Să fie o resursă informată și profesională

Principalele atribuții și sarcini specializate

- Să sprijine superiorii provinciali/regionali și delegații lor pentru protecție și să îi ajute să inițieze planuri de siguranță și investigații preliminare
- Să ofere consiliere și bune practici
- Să se asigure că echipa de conducere este la curent cu protecția în cadrul congregației
- Să conducă auditurile de protecție ale congregației

Raportarea

- Să raporteze direct Superiorului General, după cum este necesar
- Să furnizeze rapoarte anuale scrise

Formare

- Supravegherea formării oferite în cadrul Congregației
- Asigurarea faptului că formarea în materie de protecție este furnizată în mod consecvent și în conformitate cu rolurile și contextele specifice
- Participă la formări periodice în rolul său specific, inclusiv pentru a se menține la curent cu evoluțiile internaționale

Delegatul provincial pentru protecție

- Răspunde în fața superiorului provincial/regional și a responsabilului cu protecția din cadrul congregației
- Trebuie să participe la cursul obligatoriu de 5 zile de formare în persoană în rolul său, la formarea inițială și la alte cursuri de formare, după cum este necesar.
- În urma propunerii superiorului provincial/regional, sub rezerva aprobării superiorului general și a Consiliului de conducere

Scopul funcției

- Să supravegheze toate practicile de protecție din provincie/regiune
- Să asigure bunele practici și punerea în aplicare a politicii de protecție
- Să fie o resursă informată și profesională pentru orice persoană din provincie/regiune.

Principalele atribuții și sarcini specializate

- Să sprijine superiorii provinciali/regionali pentru a-i ajuta să inițieze planuri de siguranță și investigații preliminare
- Să ofere consiliere și bune practici
- Să se asigure că echipa de protecție este la curent cu măsurile de protecție din provincie/regiune și cu orice evoluții internaționale
- Să conducă auditurile de protecție din provincie/regiune
- Crearea unui plan de acțiune anual
- Participarea la supervizarea profesională obligatorie cu un supervisor profesional extern
- Să asigure o bună comunicare profesională cu alți delegați pentru protecție din congregație și cu responsabilul pentru protecție al congregației

Raportare

- Să raporteze direct superiorului provincial/regional, după cum este necesar
- Să furnizeze rapoarte trimestriale scrise cu actualizări privind planul de acțiune, orice cazuri deschise și formarea în materie de protecție.

Formare

- Supravegherea formării oferite în întreaga provincie/regiune
- Asigurarea faptului că formarea în materie de protecție este furnizată în mod consecvent și în conformitate cu rolurile și contextele specifice
- Participă la formări periodice în rolul său specific, inclusiv pentru a se ține la curent cu evoluțiile internaționale.

Păstrează evidența formărilor în materie de protecție pe care membrii Congregației și alte persoane (după caz) le-au urmat în orice perioadă de 12 luni.

Asigură o formare de bună calitate în domeniul protecției.

Echipa de protecție a provinciei/regiunii

Sarcini principale

- Să se asigure că delegații pentru protecție nu lucrează niciodată singuri
- Să asiste delegatul pentru protecție prin consiliere profesională și colaborare cu alte agenții

Componența echipei de protecție

(Nu este adecvat ca superiorul provincial sau regional să fie membru al echipei de gestionare a evaluării riscurilor, având în vedere rolul consultativ al echipei de gestionare a riscurilor).

- Delegat pentru protecție (obligatoriu)
- Un expert în protecție (obligatoriu)
- Un expert cu experiență juridică (obligatoriu)
- Un expert cu experiență în drept canonic (obligatoriu)
- Un expert cu pregătire în psihologie (obligatoriu)
- După caz, o persoană cu pregătire medicală sau pedagogică sau orice persoană care poate fi de ajutor în contexte și situații specifice

Echipa provincială de gestionare a riscurilor

Membri

- Delegatul pentru protecție și trei membri ai echipei de protecție
- *Nu este adecvat ca superiorul provincial sau regional să fie membru al echipei de gestionare a evaluării riscurilor, având în vedere rolul consultativ al echipei de gestionare a riscurilor.*

Scop

- Să examineze preocupările și acuzațiile formulate și să se asigure că se iau măsurile adecvate
- Asigurarea raportării obligatorii a tuturor acuzațiilor de natură penală către autoritățile statutare
- Pentru a asigura raportarea tuturor acuzațiilor către Superiorul General și Responsabilul cu Protecția din cadrul Congregației
- Să se asigure că provincia/regiunea oferă îngrijire plină de compasiune victimelor supraviețuitoare
- Să se asigure păstrarea corespunzătoare a evidențelor

- Să mențină confidențialitatea, cu excepția circumstanțelor în care unele persoane trebuie informate
- Să asiste delegatul pentru protecție și superiorul provincial/regional în elaborarea planurilor de siguranță și a planurilor de îngrijire pentru victimele supraviețuitoare
- Să se asigure gestionarea profesională a cazurilor acuzaților.
- Să asigure punerea în aplicare și revizuirea periodică a planurilor de siguranță pentru acuzați
- Să asigure pregătirea declarațiilor pentru mass-media/presă

Standardul 2 Crearea unei culturi sigure, de protecție și prevenire

„Fiți ai lui Dumnezeu și aveți grijă în mod special de toți cei pe care El vi i-a dat sau vi i-a încredințat în grija voastră.”

Mary Ward

Într-o lume conectată la nivel global, dezechilibrele sociale, încălcările drepturilor fundamentale și abuzurile de tot felul sunt mai evidente, ducând la indiferență, nesiguranță și egoism.

În enciclica sa „Dilexit nos”, Papa Francisc și-a împărtășit dorința de a medita împreună asupra „aspectelor iubirii Domnului... pentru ca acestea să poată spune ceva semnificativ unei lumi care pare să-și fi pierdut inima”.

În această lume, care este casa noastră, se aude un strigăt de ajutor și o dorință de speranță.

Din mesajul Evangheliei răsună vestea bună a iubirii lui Dumnezeu în Isus, care s-a întrupat în istorie.

În acest context, Congregatio Jesu salută apelul Papei Francisc de a

„revenirea la inimă, a acționa cu inima”, a fi oameni ai inimii, nu numai pentru a proteja, ci mai ales pentru a preveni orice fel de abuz.

Siguranța vine din sentimentul de a fi iubit, protecția este adevărată și eficientă numai în iubire, prevenirea vine dintr-o inimă care bate și se dăruiește.

Abuzul nu va fi niciodată eradicat, dar măsurile de prevenire și protecție sunt responsabilitatea noastră și trebuie să fie o prioritate.

RELAȚII SIGURE

- Prin evaluarea profesională a adecvării membrilor care se alătură Congregației, angajaților și voluntarilor, printr-un sistem solid care nu se bazează doar pe cunoștințe personale, ci și pe un proces profesional robust.
- Respectând un Cod de conduită adecvat contextului cultural, legilor civile și ministerelor respective ale fiecărei persoane și pe care fiecare membru al Congregației, angajați și voluntari trebuie să îl accepte, să îl respecte și să îl semneze. (*a se vedea Standardul 7 pentru modelele de Coduri de conduită*).
- Relațiile sigure se regăsesc în limite sănătoase. Astfel de limite includ trăirea în conformitate cu o comunicare fizică și verbală respectuoasă.

Procesul de asigurare a relațiilor sigure este următorul:

- Formulare de candidatură (relevante pentru rolul respectiv)
- Referințe
- Controale medicale (dacă este necesar)
- Evaluare psihologică (dacă este necesar)
- Cazier judiciar (sau echivalent)
- Instruire introductivă privind protecția
- Declarație de autocertificare
- Semnarea politicii de protecție
- Semnarea Codului de conduită

ACTIVITĂȚI ȘI LOCURI

Evaluarea adecvării locurilor trebuie să țină cont și de tipul de activitate sau de muncă desfășurată. Aceasta este apoi corelată cu luarea în considerare a persoanelor care participă la activitate. (*a se vedea Modelul manualului de evaluare a riscurilor*)

Prin urmare, este necesar:

în ceea ce privește activitățile	în ceea ce privește locațiile
<ul style="list-style-type: none">- să dețină formulare de autorizare/consimțământ pentru activități cu copii și/sau adulți vulnerabili.- formulare de consimțământ pentru fotografii- să se partajeze informații despre activitatea planificată - să se partajeze informații despre afecțiuni medicale sau nevoi speciale, după caz- efectuați o evaluare a riscurilor activității- organizarea adecvată a relației dintre lider și copii și/sau adulți vulnerabili- Numere de contact în caz de urgență- un lider de protecție, bărbat sau femeie, desemnat pentru activitate, după cum este necesar	<ul style="list-style-type: none">- asigurarea efectuării evaluărilor anuale de risc, indicând rezultatele acestor evaluări.- efectuarea unei evaluări a riscurilor din incintă: identificarea pericolelor reale sau potențiale și luarea măsurilor adecvate- dacă apar incidente legate de lipsa de securitate, chiar și temporară, a spațiilor, acestea trebuie înregistrate într-un registru de incidente, iar problema trebuie rezolvată cât mai curând posibil.- efectuarea unei evaluări a riscurilor în locurile în care congregația poate aduce copii sau adulți vulnerabili, chiar și pentru o perioadă relativ scurtă de timp.

Evaluarea riscurilor este de o importanță capitală pentru protecție, deoarece permite abordarea riscurilor reale sau potențiale de toate formele de vătămare și, în acest fel, protejarea tinerilor și a persoanelor vulnerabile și prevenirea abuzurilor.

Păstrarea unor înregistrări precise este foarte importantă pentru asigurarea siguranței. Orice incidente „aproape de accident” trebuie, de asemenea, înregistrate, cu dovezi că situația a fost rezolvată în timp util.

Evaluarea riscurilor activităților trebuie finalizată înainte de orice activitate nouă care implică copii, tineri sau adulți vulnerabili.

Evaluările riscurilor trebuie să includă centrele de plasament și centrele de îngrijire/asistență medicală.

(A se vedea și Standardul 7)

Standardul 3 Răspunsul la preocupări și acuzații

Principii pentru tratarea acuzațiilor de abuz asupra copiilor și adulților vulnerabili

Fiecare persoană este creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și are o demnitate înnăscută. Recunoașterea demnității și valorii persoanei umane nu este un fenomen nou, dar este adesea lipsită în societățile de astăzi. Acest lucru este esențial atât pentru mesajul Evangheliei, cât și pentru drepturile internaționale ale omului, după cum se poate vedea în:

„În toate lucrurile, faceți altora ceea ce ați vrea să vă facă și vouă” [Mt.7:12] și „Orice persoană are dreptul la viață, libertate și siguranță” (Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 3). Astăzi, drepturile copiilor și ale adulților vulnerabili trebuie recunoscute, afirmate și protejate.

Congregatio Jesu se dedică promovării și încurajării unei culturi a transparenței și responsabilității, precum și a unei culturi și unui mediu sigure pentru bunăstarea tuturor în toate locurile în care ne desfășurăm activitatea și în propriile noastre comunități.

Congregatio Jesu se angajează să raporteze și să răspundă la toate acuzațiile și sesizările semnalate sau prezentate de membri, colaboratori, părinți și elevi etc.

Definiția preocupărilor

O preocupare se referă la ceea ce cineva ar putea vedea, auzi sau despre care ar putea fi informat și care este considerat un risc real sau potențial pentru copii, tineri și persoane vulnerabile.

O preocupare legată de protecție poate fi, de asemenea, orice lucru care ar putea avea un impact asupra siguranței și bunăstării copiilor sau adulților, care le-ar putea cauza rău sau i-ar putea expune la riscul de a suferi prejudicii fizice, mentale, sexuale, emoționale sau spirituale.

Preocupările trebuie abordate în mod adecvat și nu trebuie respinse cu scuze. Dacă preocupările sunt ignorate, impactul lor poate deveni cumulativ și poate crește riscul. Orice persoană care este informată despre o preocupare, dar care nu a fost martoră directă la aceasta, are, de asemenea, datoria de a solicita sfaturi.

Definiția acuzațiilor

Acuzațiile sunt acte de abuz și comportamente abuzive, prin contact direct, online sau fără contact, care au cauzat prejudicii reale sau potențiale copiilor, tinerilor și persoanelor vulnerabile.

O acuzație de protecție poate fi, de asemenea, orice lucru care ar putea avea un impact asupra siguranței și bunăstării copiilor sau adulților, care le-ar putea cauza prejudicii sau i-ar putea expune la riscul de a suferi prejudicii fizice, mentale, emoționale sau spirituale. O acuzație poate fi clasificată ca fiind penală sau nepenală.

Acuzațiile penale trebuie raportate autorităților statutare, conform cerințelor de raportare obligatorie. Unele acuzații, dar nu toate, sunt penale; de exemplu, abuzul sexual asupra unui copil sau adult vulnerabil este un act penal. Abuzul spiritual nu este încă considerat penal, dar a cauzat totuși prejudicii și suferință. Este important să rețineți că, atunci când apare o formă de abuz, există adesea și alte forme de abuz. De exemplu, abuzul sexual asupra unui copil sau a unui adult vulnerabil include adesea abuz fizic și emoțional și, în contextul bisericii, abuz spiritual.

Definiția raportării obligatorii

Aceasta este obligația de a raporta acuzațiile de natură penală la poliție sau la alte autorități statutare, în funcție de context și de structurile și sistemele de sesizare existente. Raportarea obligatorie este din ce în ce mai mult o cerință civilă în multe părți ale lumii. Nerespectarea acestei cerințe poate duce la urmărirea civilă. Politica provincială de protecție ar trebui să consemneze în mod specific modul în care raportarea obligatorie este respectată în deplină conformitate. În unele țări, există o cerință suplimentară prevăzută de lege de a raporta într-o anumită perioadă de timp. Nerespectarea acestei cerințe atrage sancțiuni severe.

Importanța menționată în Vos estis lux mundi cu privire la raportare:

„Art. 3 – Raportarea

§1. Cu excepția cazului în care un cleric află informații în timpul exercitării ministerului în forul intern, ori de câte ori un cleric sau un membru al unui institut de viață consacrată sau al unei societăți de viață apostolică află sau are motive întemeiate să creadă că a fost comis unul dintre actele menționate la art. 1, acea persoană este obligată să o raporteze fără întârziere Ordinariului local din locul în care se presupune că au avut loc evenimentele sau unui alt Ordinariu dintre cei menționați în canoanele 134 CIC și 984 CCEO, cu excepția celor stabilite la §3 din prezentul articol.

§2. Orice persoană, în special credincioșii laici care slujesc în funcții sau exercită ministere în Biserică, poate depune o sesizare cu privire la unul dintre actele menționate la art. 1, folosind metodele menționate în articolul precedent sau prin orice alte mijloace adecvate.” (VELM 2023)

Momentul abuzului

Abuzul poate fi actual, recent sau, în unele cazuri, un adult poate dezvălui abuzuri sexuale sau de altă natură care au avut loc când era copil. Toate acuzațiile de abuz, indiferent de perioada în care au avut loc, intră în sfera de aplicare a prezentei Politici de protecție. Terminologia utilizată în legătură cu abuzurile care nu sunt recente sau actuale poate include „istorice”, „nerecente” sau „moștenite”.

Limite

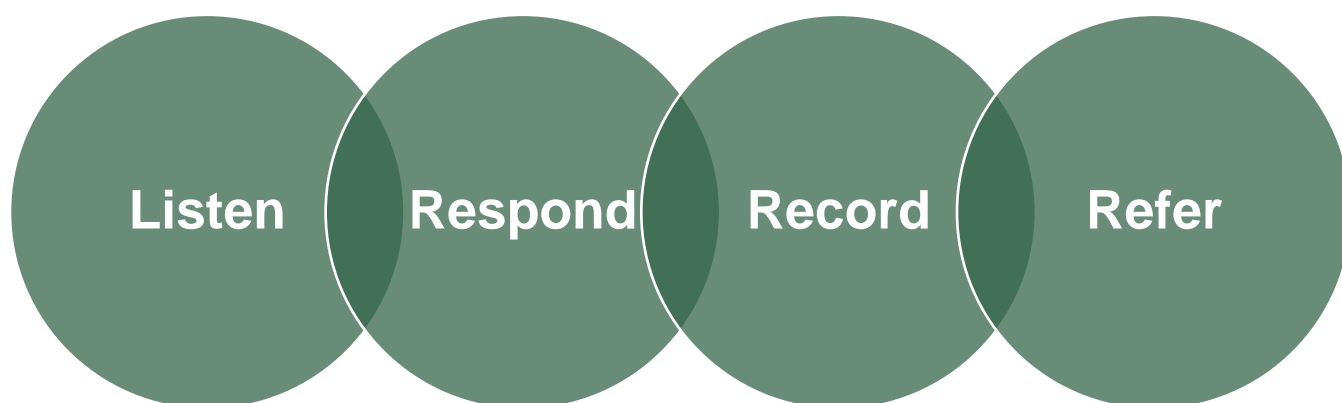
Indiferent de diferențele dintre legislația și cultura locală, trebuie respectate în permanență limitele fizice, verbale și emoționale adecvate atunci când se lucrează cu orice persoană. Congregatio Jesu se angajează să îngrijească și să protejeze copiii și adulții vulnerabili prin:

- Sensibilizarea cu privire la problemele de protecție în cadrul programelor de formare pentru membri, angajați și voluntari.
- Creșterea gradului de conștientizare și înțelegere cu privire la utilizarea adecvată a contactului fizic
- Proceduri clare pentru tratarea acuzațiilor de abuz
- Bune politici de recrutare, urmate de formare continuă și supravegherea personalului
- Respectarea unui cod de conduită semnat și a ghidurilor de bune practici

Răspunsul la acuzații

Luați în serios toate acuzațiile și raportați-le prompt autorității statutare desemnate și delegatului pentru protecție și/sau superiorului provincial. Urmați proceduri clare și adecvate, care oferă îndrumări pas cu pas privind răspunsul și măsurile care trebuie luate (a se vedea mai jos). Delegatul pentru protecție trebuie să se consulte întotdeauna cu echipa sa de protecție pe parcursul întregului proces.

Răspunsul către orice persoană care dezvăluie acuzații.

Principii generale atunci când un copil sau un adult vulnerabil dezvăluie un abuz:

ASCULTAȚI:

- Fiți calm și liniștitor
- Asigurați-vă că nu veți fi întrerupt și opriți telefonul
- Ascultați și recunoașteți ceea ce se spune, acceptând ceea ce spune persoana respectivă, fără a judeca sau a minimiza informațiile
- Luați în serios presupusul abuz
- Ascultați cu inima și cu urechile – fiți intenționat și atent

RĂSPUNDEȚI:

- Asigurați-vă că ascultarea are loc într-un loc sigur atât pentru persoana care raportează, cât și pentru dvs.
- Nu vă temeți de tăcere
- Asigurați persoana (persoanele) în cauză că a (au) făcut ceea ce trebuia spunând ce s-a întâmplat
- Spuneți persoanei/persoanelor că credeți ceea ce v-a/v-au spus și că vă pare rău că i s-a întâmplat acest lucru
- Lăsați persoana să vorbească liber, nu o presați să vă dea informații, nu puneți întrebări indiscrete și nu o întrerupeți Puneți întrebări pentru a vă asigura/clarifica ceea ce ați auzit
- Nu presupuneți și nu ghiciți ceea ce v-a spus persoana respectivă
- Nu adăugați comentarii personale
- Asigurați-vă că persoana știe că trebuie să spună altcuiva. Nu promiteți confidențialitate totală și nu faceți promisiuni false
- Informați persoana despre ce veți face în continuare și că o veți ține la curent cu evoluția situației.
- Informați persoana/persoanele cu privire la pașii următori, în măsura în care îi cunoașteți

ÎNREGISTRAȚI:

- Înregistrați cu atenție ceea ce ați auzit, cât timp este încă proaspăt în memoria dumneavoastră. Includeți data și ora conversației și orice incident dezvăluit.
- Folosiți exact cuvintele folosite.
- Nu investigați și nu informați, nu interogați și nu confrunțați presupusul agresor.
- Dacă nu știți răspunsul la vreuna dintre întrebările care vi se pun, recunoașteți acest lucru și spuneți că veți încerca să aflați informațiile solicitate.

REFERIRE:

- Adresați-vă imediat autorității competente, fără întârziere.
- Informați delegatul pentru protecție, responsabilul provincial și responsabilul congregațional pentru protecție.
- Dați notițele dvs. delegatului pentru protecție

Proceduri pentru investigarea unei acuzații

Respectați obligațiile legale ale țării și contextului dvs. Linii directoare emise de Conferința Episcopilor și legislația civilă vor diferi de la o țară la alta. Prin urmare, este extrem de important să respectați practicile locale în procedurile de investigare a acuzațiilor prevăzute în țara dvs. (legislația civilă și îndrumările Conferinței Episcopilor relevante).

- Fiecare acuzație trebuie investigată de autoritatea competentă
- Fiecare acuzație privind o soră CJ, un angajat sau un voluntar trebuie adusă la cunoștința superiorului provincial/regional, delegatului pentru protecție și responsabilului congregațional pentru protecție.
- Orice acuzație care vizează un superior provincial/regional trebuie adusă de urgență la cunoștința superiorului general și responsabilului congregațional pentru protecție.
- În cazul în care obligațiile legale impun ca acuzația să fie prezentată autorităților civile, acest lucru trebuie făcut fără întârziere.
- Trebuie să se acorde în permanență atenție protejării drepturilor, reputației și confidențialității atât ale victimei, cât și ale acuzatului
- Atunci când acuzația este de natură penală împotriva unui membru al CJ, a unui angajat laic sau a unui voluntar, provincialul/regionalul trebuie, după ce a solicitat sfatul unui specialist, să se asigure că persoana respectivă se retrage din minister sau din activitatea profesională până la finalizarea anchetei.

- Superiorul provincial/regional ar trebui să deschidă și să suspende o anchetă canonică până la finalizarea anchetei civile.
- Trebuie pregătită o declarație pentru mass-media, după cum este necesar.
- Informați compania de asigurări provincială/regională

Când acuzatul este un membru CJ:

- I se poate cere să se retragă din minister în timpul anchetei.
- Locul de reședință al membrului acuzat va fi decis de superiorul provincial/regional după consultarea cu sora, dacă este necesar ca aceasta să se mute într-o altă comunitate.
- Nu trebuie făcute declarații care ar putea prejudicia rezultatul eventualelor proceduri penale sau civile
- Este esențial și important să se țină o evidență bună în toate etapele procesului.
- În cazul în care se dovedește nevinovăția, trebuie depuse toate eforturile pentru a repara orice greșeală, prejudiciu sau nedreptate cauzată.

Standardul 4 Răspunsul și îngrijirea victimelor supraviețuitoare

Biserica Catolică recunoaște datoria sensibilă de a îngriji victimele și supraviețuitorii abuzurilor. Atunci când o victimă se prezintă pentru a face o acuzație, o face adesea cu mult curaj și anxietate în ceea ce privește răspunsurile pe care le-ar putea primi. Toți membrii, angajații, voluntarii și alte persoane ar trebui să fie conștienți de gama de servicii de sprijin disponibile pentru victimele supraviețuitoare.

Dacă o victimă supraviețuitoare face o acuzație împotriva unui membru al Congregației, unui angajat sau unui voluntar, în cursul activității și slujirii sale, atunci Congregația are o datorie de îngrijire și mai mare.

Congregatio Jesu se va asigura că victimele și supraviețuitorii beneficiază de îngrijire și atenție speciale.

Termenii „victimă” și „supraviețuitor” sunt adesea folosiți în mod interschimbabil în contextul protecției. Unele victime sau supraviețuitori decid ce termen doresc să folosească sau chiar să nu folosească niciunul.

În domeniul protecției, termenul „victimă” se referă de obicei la o persoană (copil sau adult) care a fost abuzată într-o biserică sau în alt context.

Termenul „supraviețuitor” este utilizat de unele persoane care au fost abuzate și nu doresc să se refere la ele însele ca victime. Această atitudine reflectă uneori propria lor căutare de auto-împuternicire și vindecare în cadrul călătoriei lor.

Cum răspundem?

- Răspundem cu respect și grijă, ascultăm și credem
- Ascultăm – răspundem – înregistrăm – trimitem
- Răspundem fără a judeca și cu empatie
- Creăm un spațiu/loc sigur.
- Răspundem cu compasiune
- Nu facem promisiuni pe care nu le putem ține

(vezi standardul 3: Răspunsul la preocupări și acuzații)

Cum ne pasă?

- Ascult
- Reasigurați
- Terapie
- Însoțire spirituală/sprijin/îndrumare
- Sprijin pentru familie sau prieteni
- Programul de asistență pentru victime sau echivalentul acestuia
- Alte agenții locale

De asemenea, este extrem de important să se recunoască faptul că printre cei care participă la misiunea Congregației se vor afla și victime supraviețuitoare ale abuzurilor mai vechi. Prin urmare, victimele nu trebuie tratate niciodată ca „alții”, ci trebuie privite cu respect ca fiind printre cei care caută reînnoire, vindecare și dreptate în Biserică.

Trebuie să se acorde întotdeauna atenție victimelor traumei secundare.^{iv}

(Modul de a răspunde victimelor supraviețuitoare a fost deja menționat și explicat în Standardul 3.)

Însoțirea victimelor supraviețuitoare

- Aceasta este diferită de terapia sau alte forme de sprijin psihologic care sunt externe Congregației.
- Însoțirea poate necesita un angajament pe termen lung de a merge alături de victimă. Este nevoie atât de bune abilități pastorale, cât și de o pregătire specializată pentru a înțelege trauma.
- Supravegherea profesională este o cerință pentru cei care însoțesc victimele.
- Procesul de însoțire trebuie să se concentreze asupra victimelor supraviețuitoare.
- Ar trebui să exploreze ceea ce are nevoie și dorește victima supraviețuitoare.
- Astfel de nevoi pot include:
 - Justiție (în multiplele sale forme)
 - Compensații financiare
 - Scuze
 - Să fie ascultat
 - A fi crezut
 - Terapie/consiliere
 - Intervenții medicale
 - Să afle rezultatul oricărei anchete civile sau canonice
 - Să afle când decedează acuzatul
 - Dacă este deja decedat, să afle unde este îngropat acuzatul
 - Procesul de însoțire trebuie revizuit periodic între victima supraviețuitoare și persoana care o însoțește.

Standardul 5: Gestionarea și sprijinirea acuzatului

Acuzatul are nevoie și merită îngrijire și sprijin , înainte, în timpul și după anchetă. De obicei, este imperativ ca acuzatul să fie îndepărtat dintr-un context în care poate face rău copiilor și/sau adulților vulnerabili.

În funcție de natura și gravitatea acuzației și dacă persoana acuzată este o soră CJ, aceasta trebuie, de obicei, îndepărtată din comunitatea în care locuiește în prezent. Se vor lua măsuri pentru ca persoana acuzată să locuiască într-un loc sigur și să nu prezinte un risc pentru sine sau pentru alții. Se va numi o persoană de sprijin pentru a asigura gestionarea și îngrijirea persoanei acuzate. Este la fel de esențial să se convină și să se semneze un plan de siguranță.

Lista de verificare pentru gestionarea cazurilor din Standardul 7 oferă îndrumări suplimentare.

Rolul și sarcinile persoanei de sprijin:

Numirea unei persoane de sprijin pentru fiecare persoană acuzată este un element esențial pentru a asigura îngrijirea și sprijinul persoanei acuzate. De asemenea, aceasta ajută superiorul provincial/regional, precum și delegatul pentru protecție să își îndeplinească în mod clar îndatoririle în ceea ce privește urmărirea acuzației și îngrijirea victimei supraviețuitoare. Persoana de sprijin este numită de superiorul provincial/regional.

Detalii despre calitățile și sarcinile persoanei de sprijin sunt furnizate în Standardul 7, „Rolul persoanei de sprijin”.

Planul de siguranță pentru cei acuzați:

Un plan de siguranță este esențial. Acesta este un acord semnat între acuzat și superiorul provincial/regional. Acesta detaliază restricțiile impuse acuzatului. De asemenea, detaliază locul în care persoana respectivă trebuie să locuiască, să se închine și, dacă este necesar, modul în care trebuie să se îmbrace. Dacă acuzatul refuză să semneze un plan de siguranță, acesta poate fi impus, în ultimă instanță, prin decretul superiorului provincial/regional. Un model este furnizat în Standardul 7.

Raportarea acuzațiilor

Cine poate raporta o acuzație?

Este important să se știe că acuzațiile nu sunt întotdeauna formulate de victimă (victime). Acestea pot ajunge la provincie/regiune de la o serie de persoane diferite, cum ar fi:

- Victima (victimele)
- Rudele sau prietenii victimei (victimelor)
- O terță parte
- Poliția
- O colegă care raportează ceea ce a auzit sau observat
- Un alt religios
- Etc.

Cum poate fi raportată o acuzație?

Acuzația (acuzațiile) poate (pot) fi raportată (raportate) în următoarele moduri:

- Personal
- Telefon
- Prin e-mail
- Scrisoare anonimă

Procesul care urmează după raportarea unei acuzații:

Acuzația este formulată și raportată superiorului provincial/regional
Delegatul pentru protecție este informat – dacă nu este încă implicat
Superiorul provincial completează o evaluare preliminară ^v și apoi raportează autorității statutare desemnate (dacă fapta presupusă constituie o infracțiune penală în țara respectivă) – începe o anchetă civilă
Superiorul provincial/regional raportează superiorului general și responsabilului cu protecția – care, la rândul său, sprijină superiorul provincial/regional și delegatul pentru protecție (după cum este necesar).
Superiorul provincial/regional se asigură că acuzatul se retrage atât din minister, cât și din comunitate – unde acuzatul nu va avea niciun contact cu copii și/sau adulți vulnerabili
Superiorul provincial/regional informează episcopul local – în primul rând pentru informare și, în plus, dacă persoana acuzată are o funcție în cadrul diecezei
Superiorul provincial/regional comunică (cu tact și profesionalism) celorlalți membri ai provinciei/regiunii, după cum este necesar
Superiorul provincial/regional se întâlnește cu superiorul comunității în care va locui sora pe durata anchetei.

Superiorul provincial/regional deschide ancheta preliminară – emite un decret canonic pentru numirea anchetatorului.

Ancheta canonică începe și este suspendată până la încheierea anchetei civile. La finalizarea oricărei anchete legale/civile, ancheta preliminară va fi continuată.

Standardul 6 Formare în domeniul protecției

Formarea în domeniul protecției este esențială pentru a proteja copiii și persoanele vulnerabile de abuzuri și prejudicii. Aceasta ajută pe toată lumea să înțeleagă rolurile și responsabilitățile lor, să creeze un mediu sigur și să permită tuturor să răspundă prompt la riscurile reale sau potențiale. În plus, formarea joacă un rol cheie în îmbunătățirea credibilității, încrederii și transparenței unei organizații.

Cine ar trebui să participe la formarea în domeniul protecției?

Toată lumea:

Formarea în domeniul protecției este esențială pentru toți membrii unei organizații, deoarece protejarea copiilor și a persoanelor vulnerabile este o responsabilitate comună, care nu se limitează la un rol specific. Atunci când toți membrii, angajații și voluntarii beneficiază de formare în domeniul protecției, aceștia învață să recunoască semnele de abuz sau neglijare, să înțeleagă cum să reacționeze în mod adecvat și să cunoască procedurile corecte pentru raportarea problemelor. Aceste cunoștințe colective contribuie la crearea unui mediu sigur, asigură intervenția timpurie și reduc riscul de vătămare. Formarea periodică și cuprinzătoare pentru toată lumea contribuie, de asemenea, la consolidarea încrederii în cadrul comunității și demonstrează angajamentul Congregației față de siguranță și bunăstare.

Formarea în materie de protecție

Este obligatorie pentru membrii Congregatio Jesu, angajați și voluntari

Conținutul sugerat pentru instruirea în materie de protecție

Următoarele două module pot constitui o bună bază de cunoștințe în materie de protecție.

Modulul 1: Introducere în protecție

- Reguli de bază și crearea siguranței
- Rugăciune de deschidere
- Explorarea conceptului de protecție
- Definiții ale copiilor și adulților vulnerabili
- Principalele tipuri de abuz
- Alte forme de abuz
- Cum să răspundeți la acuzații și îngrijorări
- Raportarea obligatorie
- Scenarii de caz și discuții

Modulul 2: Crearea unei culturi de protecție și prevenire

- Înțelegerea și gestionarea riscurilor
- Ce este o evaluare a riscurilor?
- Crearea de relații/locuri/activități sigure
- Răspunsul la acuzații și preocupări
- Răspunsul la victimele supraviețuitoare
- Îngrijirea și sprijinirea victimelor supraviețuitoare
- Gestionarea și sprijinirea persoanelor acuzate
- Scenarii de caz: Prevenire și protecție

Alte conținuturi legate de protecție pot include:

- Semne și indicatori de abuz
- Cum să răspundeți copiilor și adulților victime
- Abuz spiritual, abuz de conștiință
- Limite, manipulare și grooming
- Utilizarea în siguranță a rețelelor sociale

Alte formări:

- **Formare în domeniul educației**
- **Formare în domeniul protecției pentru persoanele cu rol de conducere**
- **Roluri specializate**
- **Formare continuă pentru delegatul pentru protecție**
- **Formare privind modul de realizare a auditurilor de protecție**
- **Alte tipuri de abuz**
- **Abuz spiritual și abuz de conștiință**
- **Păstrarea evidențelor**

Standardul 7: Glosar și șabloane^{vi}

Tipuri de abuz

Tipuri de abuz și exploatare

Abuzul este o formă de maltratare și poate fi provocat de alte persoane sau auto-provocat. Abuzul poate avea loc acasă, în mediul educațional sau în orice mediu fizic. Poate avea loc și într-un mediu online sau virtual, cum ar fi rețelele sociale sau aplicațiile de jocuri. Abuzatorul poate fi oricine, dar de multe ori este cunoscut de către tânăr sau adultul vulnerabil (adult în situație de risc). Un abuzator poate depune toate eforturile pentru a construi o relație de încredere cu tânărul sau adultul vulnerabil și, adesea, va deveni prieten sau va căuta să mențină respectul prietenilor și colegilor. Acesta este un comportament de manipulare. Abuzul poate avea loc în orice relație, în orice moment. Poate avea loc în orice comunitate, cultură sau religie. Poate duce la vătămarea gravă sau exploatarea persoanei.

Emoțional/psihologic: maltratarea emoțională persistentă a unei persoane, care duce la afectarea bunăstării sau dezvoltării acesteia. O anumită formă de abuz emoțional este implicată în toate tipurile de abuz, dar poate apărea și separat.

Fizic: Rănirea sau vătămarea fizică a unei persoane, de exemplu lovirea, împingerea sau agresiunea. Abuzul fizic poate lua și alte forme, de exemplu otrăvirea sau provocarea unei boli unei alte persoane. Este un act intenționat.

Sexual: Implicarea într-un act sexual în care persoana nu dorește să fie implicată, nu are capacitatea de a lua o decizie în cunoștință de cauză sau este constrânsă, de exemplu viol, agresiune sexuală, atingeri sau expunere inadecvate. Poate include și exploatarea sexuală, în care se oferă cadouri sau mită. Abuzul sexual poate avea loc și prin intermediul dispozitivelor electronice sau al rețelelor sociale.

Abuz spiritual: Abuzul spiritual este o formă de abuz emoțional și psihologic. Se caracterizează printr-un model sistematic de comportament coercitiv și controlator într-un context religios, „*adică abuzul asupra unei persoane care invocă credințele și convingerile religioase ale acesteia pentru a-i provoca rău. Abuzul spiritual poate apărea ca o experiență secundară de abuz atunci când abuzul este comis de o persoană care deține autoritate spirituală și încredere în cadrul Bisericii și poate avea un impact negativ asupra spiritualității unei persoane*”.

Abuzul de putere: Se manifestă în diferite moduri, în special de către cei aflați în poziții de autoritate, prin nerespectarea demnității și autonomiei, libertății și responsabilității altora, în special a celor aflați în situații vulnerabile, prin impunerea propriului mod de gândire, înțelegere și voință și, uneori, prin lipsa de transparență în relații și șantaj emoțional, care îi obligă să servească propriilor scopuri și interese.

Abuzul de conștiință: ia forma încălcării intimității celeilalte persoane, înșelând-o pentru a acționa în conformitate cu interesele și îndrumările manipulatorului, controlând și dominând conștiința acesteia cu privire la propriile criterii de judecată și discernământ sau la propria sensibilitate morală.

Neglijarea/Actul de omisiune: Eșecul de a preveni prejudiciile care pot dăuna, afecta creșterea sau dezvoltarea unui copil sau a unui tânăr prin neîndeplinirea nevoilor fizice sau mentale de bază ale acestuia.

Abuzul între copii (între colegi): Copiii și tinerii pot fi, de asemenea, agresori ai altor copii, de obicei prin intimidare, abuz sexual, abuz fizic, probleme online, imagini sexuale produse de tineri etc.

Hărțuirea: Este un model de comportament care poate fi amenințător, agresiv, intimidant, abuziv, insultător, ofensator, crud, răzbunător, umilitor, degradant sau înjositor. Se poate întâmpla între tineri, adulți, în grupuri sau individual. Se poate întâmpla în „lumea reală” sau „online”.

Hărțuirea online sau hărțuirea cibernetică: are loc pe rețelele de socializare, în timpul jocurilor sau pe telefoanele mobil . Exemple pot include postarea de materiale ofensatoare, răspândirea de zvonuri sau imagini jenante.

Sexting (inclusiv imagini sexuale produse de tineri): Când cineva distribuie imagini sexuale, nud sau semi-nud cu propria persoană sau cu alte persoane sau trimite imagini sexuale explicite. Distribuirea sau posesia unor astfel de imagini cu persoane sub 18 ani este ilegală în multe țări. Există, de asemenea, infracțiuni penale în ceea ce privește adulții care postează imagini sexuale cu alți adulți în anumite circumstanțe.

Abuzul de droguri sau alcool: este un model de comportament care modifică sau alterează starea de spirit sau starea mentală a unei persoane. Nu toate substanțele care pot provoca daune sunt ilegale, dar pot cauza probleme pe termen lung.

Autovătămarea sau autonegligarea: cauzarea deliberată de vătămări proprii, fie prin rănire, fie prin expunerea la pericol. Autovătămarea este în principal o strategie de coping pe care tinerii o adoptă pentru a elibera stresul emoțional. Autonegligarea este incapacitatea de a avea grijă de sine, de exemplu, de igiena personală, de sănătate sau de mediul înconjurător.

Dependența: este incapacitatea de a opri un anumit comportament (alcool, droguri, jocuri de noroc etc.) care poate afecta relațiile, sănătatea, finanțele și cariera. Dependența apare adesea împreună cu alte probleme și poate face oamenii vulnerabili la coerciune și/sau probleme de sănătate mintală.

Exploatarea:

- **Sexuală:** este situația în care indivizii sunt constrânși să întrețină orice formă de activitate sexuală prin putere, bani sau statut.
- **Sclavie modernă / Trafic de persoane:** Include munca forțată, servitutea domestică, constrângerea, înșelarea sau forțarea unei persoane să ducă o viață de abuz/servitute, de exemplu prostituție, trafic de droguri.
- **Bandă:** Un grup de persoane (de orice vârstă) cu o conducere definită și o organizare internă care se identifică cu sau revendică controlul asupra unui teritoriu dintr-o comunitate și se angajează, individual sau colectiv, în comportamente ilegale și posibil violente.
- **County Lines:** este un termen utilizat atunci când bandele de traficanți de droguri din orașe își extind operațiunile în orașe mai mici, folosind adesea violența pentru a alunga traficanții locali și exploatând copii și adulți vulnerabili pentru a vinde droguri.

Practici tradiționale dăunătoare

- **Căsătoria forțată:** Când o persoană este forțată să se căsătorească fără consimțământul său, folosindu-se violența sau amenințările ca mijloace de constrângere în acest scop. Această practică este ilegală în multe țări.
- **Mutilarea genitală a femeilor:** se referă la o procedură care modifică intenționat sau provoacă leziuni organelor genitale feminine din motive nemedicale și fără consimțământul informat al acestora. Aceasta are loc în multe țări și este de obicei ilegală.
- **Violența bazată pe onoare:** atunci când sunt comise incidente sau crime pentru a proteja sau apăra onoarea familiei sau a comunității.
- **Abuzul domestic (în relații):** este abuzul sau violența într-o relație. Este un model de comportament care poate fi o formă de abuz și al cărui scop este de a afirma puterea asupra altuia. Din 2018, hărțuirea este, de asemenea, inclusă în această definiție. Aceasta include și comportamentul coercitiv. Un astfel de abuz poate afecta atât tinerii, cât și adulții.

Abuz financiar: „*Implică utilizarea ilegală sau necorespunzătoare sau gestionarea defectuoasă a banilor, proprietății sau resurselor unei persoane. Furtul, fraudă, falsificarea, delapidarea, modificarea forțată a unui testament, retragerea necorespunzătoare a puterii de decizie a unui rezident și utilizarea abuzivă a procurii sunt toate forme de abuz financiar sau exploatare*”.^{vii}

Discriminare: Când o persoană este ținta discriminării din cauza unei diferențe, de exemplu rasă, sex, gen, vârstă, dizabilitate, religie sau convingeri, orientare sexuală, aspect fizic sau origine culturală, sarcină și maternitate, căsătorie sau parteneriat civil.

Organizațional/instituțional: În cazul în care o organizație nu reușește să preveni maltratarea, abuzul sau neglijarea repetată a copiilor sau a adulților aflați în situații de risc.

Bunăstarea mentală: Bunăstarea mentală înseamnă capacitatea unei persoane de a face față stresului normal al vieții, de a munci productiv și de a contribui la comunitatea din care face parte. Oricine poate experimenta o bunăstare mentală bună sau slabă în orice moment al vieții. Problemele de sănătate mintală pot lua multe forme. Ele pot varia în ceea ce privește intensitatea, frecvența reapariției, o criză ocazională sau o stare stabilă pe parcursul mai multor ani. Unele persoane cu probleme de sănătate mintală pot fi expuse riscului, deoarece dezvoltă strategii de coping potențial dăunătoare, de exemplu atacuri de anxietate, automutilare sau idei suicidare. Poate exista un risc mic în ceea ce privește comportamentul agresiv.

Coduri de conduită

Un exemplu de cod de conduită al congregației

- Voi promova în mod activ un mediu primitiv și respectuos, în care toate persoanele sunt tratate cu demnitate și respect și în care orice formă de abuz, intimidare sau hărțuire nu este tolerată și nu este permisă.
- În tot ceea ce fac, voi căuta să îmi folosesc poziția, puterea și autoritatea cu prudență și umilință pentru a face din comunitățile noastre fraterne un loc sigur, în care toate surorile se simt respectate și îngrijite.
- În exercitarea autorității mele, îmi voi folosi responsabilitatea în beneficiul celor aflați în grija mea și nu pentru a profita de ei sau a-i exploata.
- Voi respecta, iubi și trata cu integritate persoanele de orice poziție, statut, rasă, religie, etnie, gen și vârstă.
- Voi păstra toate relațiile mele libere de contact fizic inadecvat și nedorit și îmi voi menține limitele.
- Voi raporta autorităților competente cazurile cunoscute sau suspectate de abuz fizic, sexual sau emoțional sau de neglijare a minorilor sau a adulților vulnerabili.
- Îi voi sprijini pe cei care dezvăluie orice fel de abuz într-un mod care să îi încurajeze pe cei care caută ajutor.
- Voi menține și respecta confidențialitatea în mod corespunzător, ceea ce înseamnă că voi păstra confidențialitatea oricărei informații pe care nu am dreptul să o divulg.
- Mă voi asigura că fondurile pentru care sunt responsabil sau care se află sub controlul meu sunt utilizate în scopurile prevăzute, acționând astfel cu transparență și responsabilitate adecvată.
- Această politică de protecție exprimă angajamentul nostru de a trăi și de a lucra în conformitate cu idealurile, carisma și valorile Evangheliei, astfel cum sunt exprimate în Constituțiile noastre și în învățăturile Bisericii.

Exemplu de cod de conduită pentru adulții care intră în contact cu copii, tineri și adulți vulnerabili

TREBUIE SĂ:

- Operați în conformitate cu carisma, principiile, orientările și orice proceduri specifice ale Congregației noastre
- Să tratați pe toată lumea în mod egal și cu respect
- Implicați-vă și interacționați în mod adecvat cu copiii, tinerii și adulții aflați în situații de risc
- Să combată comportamentele inacceptabile și să ofere un exemplu de bună conduită pe care dorești ca ceilalți să îl urmeze – un mediu care permite intimidarea, strigătele neadecvate sau orice formă de discriminare este inacceptabil
- Respectați demnitatea sacră a fiecărei persoane și dreptul acesteia la viață privată
- Recunoașteți că este necesară o atenție specială în momentele în care discutați probleme sensibile cu copiii și tinerii, de exemplu, mențineți limite adecvate
- Evitați situațiile care vă compromit relația cu copiii și tinerii și care sunt inacceptabile într-o relație de încredere. Această regulă ar trebui să se aplice tuturor comportamentelor de acest tip, inclusiv celor care ar constitui un act ilegal
- Întâlniți-vă cu un copil sau un adult vulnerabil într-un mediu deschis și observabil
- Rețineți că cuvintele și acțiunile pot fi interpretate greșit
- Fiți încrezător atât în provocarea, cât și în raportarea comportamentului abuziv
- Asigurați-vă că copiii și adulții vulnerabili știu și înțeleg ce trebuie să facă dacă au o preocupare legată de protecție

NU TREBUIE SĂ:

- Să vă angajați în comportamente inadecvate cu orice persoană aflată în pericol – fizice, verbale sau sexuale
- Discutați subiecte sau utilizați un vocabular cu copiii și tinerii care nu ar putea fi utilizat în mod confortabil în prezența părinților sau a altui adult
- Organizați o excursie cu cazare peste noapte cu un copil sau un tânăr fără a vă asigura că va fi prezentă o altă persoană aprobată
- Să riscați atunci când bunul simț sugerează o abordare mai prudentă
- Abuzarea sau exploatarea fizică, emoțională sau sexuală a oricărui copil, adult vulnerabil sau a oricărei alte persoane

Exemplu de evaluare a riscurilor

Ghid și model pentru evaluarea riscurilor^{viii}

Evaluarea riscurilor trebuie efectuată ca parte a bunelor practici de protecție înainte de desfășurarea activităților cu copii, tineri sau adulți vulnerabili.

Evaluarea riscurilor trebuie efectuată de persoana cea mai potrivită. Se recomandă întocmirea unui raport scris. Acesta trebuie semnat, datat, trebuie adăugată o dată pentru revizuire și trebuie păstrat în siguranță.

Următorii pași pot fi utilizați pentru evaluarea riscurilor unei activități sau ieșiri. Vă rugăm să rețineți că tabelul cu riscurile identificate și măsurile de protecție care trebuie luate nu sunt exhaustive; prin urmare, vă rugăm să adăugați orice elemente aplicabile activității sau ieșirii dumneavoastră.

Pași pentru protejarea/evaluarea riscurilor unei activități sau ieșiri:

- Identificați riscurile
- Identificați măsurile de protecție care trebuie luate pentru a aborda acest risc
- Înregistrați cine este responsabil pentru asigurarea aplicării măsurilor de protecție
- Data finalizării
- Semnați, datați, revizuiți data și păstrați în siguranță

Lista de verificare pentru evaluarea riscurilor	Ce măsuri de protecție trebuie luate?	Cine este responsabil?	Data
Recrutare sigură	Angajații/voluntarii relevanți au fost verificați în mod complet prin intermediul unui proces de recrutare sigură? Dacă este necesar pentru rolul respectiv, aceștia au certificatul de cazier judiciar relevant? Angajații/voluntarii au participat la cursuri de formare în domeniul protecției?		

Lista de verificare pentru evaluarea riscurilor	Ce măsuri de protecție trebuie luate?	Cine este responsabil?	Data
Transport	☐ Cine asigură transportul ? Este vorba de un aranjament privat sau gestionat de Biserică? Sau instituțional? ☐ Există asigurare ? Șoferul a fost verificat în mod corespunzător prin intermediul unui proces de recrutare sigur?		
Raporturi	☐ Angajați/voluntari: copii. Luați în considerare nevoile copiilor sau ale adulților vulnerabili și activitatea înainte de a decide asupra raporturilor.		
Consimțământ	<p>Formularele de consimțământ relevante pentru ieșire au fost completate de un părinte, tutore sau persoană competentă?</p> <p>Formularul de consimțământ pentru mass-media a fost completat de un părinte, tutore sau persoană competentă?</p> <p>Au fost consemnate obiecții din partea unui părinte, tutore sau persoană competentă cu privire la excursie?</p> <p>Numere de telefon de urgență sunt disponibile pentru liderii grupului?</p> <p>☐ Au fost notate cerințele alimentare?</p> <p>☐ Au fost notate eventualele alergii?</p> <p>☐ Au fost notate cerințe speciale datorate dizabilități?</p> <p>Sunt menționate cerințe medicale și a fost primit numărul de contact al medicului?</p>		

Lista de verificare pentru evaluarea riscurilor	Ce măsuri de protecție trebuie luate?	Cine este responsabil?	Data
Sănătate și siguranță	<p>Au fost identificate pericolele fizice?</p> <p>S-au luat măsuri pentru a elimina aceste pericole?</p>		
Rețelele sociale , de exemplu fotografii, videoclipuri, telefoane mobile, site-uri de socializare, mesaje text și e-mailuri	<p>☐ Formularele de consimțământ pentru fotografii sunt pregătite?</p> <p>Ce reguli se aplică în ceea ce privește alte fotografii și utilizarea telefoanelor mobile?</p>		
Asigurare	<p>Au fost încheiate următoarele asigurări, acolo unde este cazul? Asigurare privată, de afaceri, de călătorie, de transport, pentru spații și pentru vătămări corporale.</p>		
Riscul de vătămare cauzată de angajați/voluntari sau de un copil altui copil sau de un adult vulnerabil altui adult vulnerabil	<p>☐ S-au respectat proporțiile?</p> <p>Cerințele speciale ale copilului/adultului vulnerabil au fost respectate?</p> <p>Angajații/voluntarii au fost recrutați în totalitate și au fost verificați de poliție (sau echivalentul acesteia)</p> <p>Angajații/voluntarii au participat la cursuri de formare în domeniul protecției?</p>		

Lista de verificare pentru evaluarea riscurilor	Ce măsuri de protecție trebuie luate?	Cine este responsabil?	Data
Alte riscuri identificate	☐ ☐ ☐		

Nume:.....

Semnat:

Funcția:

Data:.....

Data revizuirii:

Plan de siguranță

Acest model de plan de siguranță poate fi modificat pentru orice persoană religioasă care a fost:

- Acuzat de abuz, alte forme de vătămare/activitate criminală
- Supus restricțiilor ministeriale în timpul anchetei efectuate în conformitate cu dreptul civil sau canonic
- Eliberat dintr-o pedeapsă privativă de libertate în urma unui proces judiciar

Acordul

Siguranță Plan Acord între și
.....(Superior) în numele de
..... (Congregație).

Acest acord este în beneficiul ambelor părți și membrii comunității în care ea va locui, pentru a proteja atât copiii, cât și persoanele vulnerabile de riscuri. De asemenea, are scopul de a proteja comunitatea în ansamblu și de a preveni orice alt prejudiciu sau abuz.

Informații și confidențialitate

Următoarele persoane au fost informate cu privire la conținutul prezentului acord (*modificați după caz*):

- Superiorul provincial
- Superior local
- Delegat pentru protecție
- Avocat al congregației (dacă este cazul)
- Autorități polițienești/civile
- Alții?

Aceștia vor contribui la asigurarea respectării integrale a acordului și la revizuirea periodică a acestuia.

Obiectul acordului

Numele complet: _____

Data nașterii: _____

Locație:

XXX va locui la: _____

Începând cu data următoare XXX /până la XXX/pentru viitorul previzibil.

XXX are interdicția de a avea orice contact cu victima (victimele) sau cu orice persoană legată de aceasta (acestea) sau care are legătură cu aceasta (acestea).

Accesul la sacramente:

Euharistia:

XXX va avea dreptul să participe la liturghie la...

Sacramentul Reconcilierii:

XXX va avea dreptul să primească sacramentul reconcilierii la biserica XX sau în cadrul vizitelor regulate la duhovnicul său.

Viața în cadrul comunității:

- XXX va primi sarcini specifice în cadrul comunității
- XXX va menține un contact bun și frecvent cu superiorul și cu persoana de sprijin desemnată
- Nu va îndeplini niciun fel de sarcini pastorale care implică contactul cu copii și/sau persoane vulnerabile
- Nu va avea niciun contact cu victimele pe care le-a rănit
- Nu va avea contact cu nicio altă persoană implicată în abuz/vătămare sau altă activitate criminală
- Va participa la viața comunității în mod corespunzător
- Dacă este cazul și dacă rugăciunea comunitară este rostită doar în prezența comunității, XXX va participa și el.

Sărbători/Retrageri/vacanțe

Acestea trebuie să aibă loc întotdeauna cu permisiunea deplină a Superiorului Provincial, iar toate detaliile privind locația și durata trebuie comunicate între XXX și Superiorul ei local.

XXX va avea interdicția de a se întoarce la locul (locurile) unde a avut loc

abuzul/vătămarea/infracțiunea. În unele cazuri, autoritățile civile/poliția ar putea fi obligate să primească aceste informații.

Îmbrăcăminte:

XXX nu va avea voie să poarte veșminte religioase, pentru a evita compromiterea ei în orice situație potențială în care s-ar putea aștepta ca ea/el să se angajeze în slujirea pastorală.

Persoana de sprijin

XXX va avea o persoană de sprijin care să îi asigure sprijinul necesar pentru a trăi o viață conform valorilor Evangheliei, carismei și Constituțiilor Congregației lui Isus. Persoana de sprijin va fi informată în detaliu cu privire la motivele pentru care XXX nu mai exercită slujirea. **(vă rugăm să consultați informațiile suplimentare despre rolul persoanei de sprijin).**

XXX va trebui să beneficieze de îndrumare spirituală regulată, dar nu din partea persoanei de sprijin.

Alte cerințe:

Sănătatea psihologică și fizică și bunăstarea XXX sunt importante.

- Dacă XXX are nevoi medicale, acestea trebuie satisfăcute cu știrea superiorului local.
- Dacă s-a recomandat terapie și/sau supraveghere externă, acestea trebuie, de asemenea, îndeplinite
- În cazul în care există probleme de dependență, acestea trebuie monitorizate, iar XXX trebuie să fie de acord să participe la serviciile, sesiunile/întâlnirile respective pentru dependenți.
- Dacă XXX exprimă sau indică orice idee suicidară, aceasta trebuie tratată cu seriozitate și trebuie să se apeleze la serviciile medicale corespunzătoare

Revizuirea acordului

Prezentul acord va fi revizuit periodic, în consultare cu delegatul pentru protecție, împreună cu superiorul respectiv și alte persoane, după cum este necesar, și cel puțin o dată pe an.

Semnat:

Semnat: Data..... (*adăugați semnatarii, după caz*)

Rolul persoanei de sprijin

Rolul persoanei de sprijin pentru un religios acuzat.

Numirea unei persoane de sprijin se face de către provincialul, superiorul sau superiorul general respectiv (în funcție de statutul acuzatului), din unul sau mai multe dintre următoarele motive:

- un religios face obiectul unei anchete penale
- un religios face obiectul unor acuzații grave care sunt raportate poliției pentru a fi investigate
- un religios este arestat și acuzat de infracțiuni sexuale sau de orice altă natură
- o persoană religioasă are restricții în exercitarea ministerului din cauza unui istoric/model de comportament incompatibil cu vocația sa

Numirea unei persoane de sprijin este inclusă în Planul de siguranță (acord/contract sau prin decret de impunere), care este adesea modificat și adaptat în funcție de nevoile specifice ale fiecărei situații individuale.

Persoana de sprijin

Rolul nu este exclusiv al unui preot. Poate fi o persoană religioasă sau laică, bărbat sau femeie, după caz. Numirea acestei persoane se face în urma unei discuții cu persoana în cauză (acuzatul). Scopul este ca aceasta să poată nominaliza o persoană în care are încredere, dar decizia finală și, de fapt, responsabilitatea cu privire la adecvarea și confirmarea alegerii revine superiorului provincial. Dacă alegerea cade asupra unui preot,

atunci aceasta trebuie să aibă aprobarea episcopului respectiv. Dacă este vorba de un religios, atunci superiorul trebuie să-și dea consimțământul.

Calitățile persoanei de sprijin

Dacă este preot, acesta trebuie să fie hirotonisit de cel puțin 15 ani și să se bucure de o bună reputație în fața episcopului său. Același lucru este valabil și pentru o persoană de sprijin care este călugăr.

În cazul unei persoane laice care devine persoană de sprijin, se va da preferință unei persoane mature, care poate dovedi stabilitate profesională, personală și spirituală.

- Persoana de sprijin ar trebui să fie considerată un candidat potrivit pentru această sarcină, deoarece este de încredere, discretă, onestă și înțeleaptă.
- El/ea ar trebui să poată demonstra o înțelegere riguroasă a politicilor și procedurilor de protecție
- El/ea ar trebui să aibă daruri pastorale bune și să fie un exemplu viu al valorilor Evangheliei.
- El/ea ar trebui să fie văzut(ă) ca o persoană rugătoare și plină de compasiune, capabilă să răspundă cu empatie, dar și cu limite ferme în interacțiunile sale cu ceilalți.
- El/ea trebuie să aibă o înțelegere cuprinzătoare a modului în care se identifică comportamentele riscante și ideile suicidare.
- Nu trebuie să fi făcut obiectul niciunei preocupări legate de protecție în niciun moment.
- El/ea trebuie să declare orice conflict de interese real sau potențial în orice moment al exercitării funcției sale.

Sarcinile persoanei de sprijin:

- Să se angajeze formal prin semnarea unui acord cu superiorul religios
- Să fie informat că rolul său necesită un acord de confidențialitate, cu excepția cazului în care persoana acuzată prezintă un risc sau o problemă de protecție care **trebuie** comunicată
- Să păstreze înregistrări profesionale și adecvate ale tuturor întâlnirilor și contactelor, cu deplina conștientizare că aceste înregistrări sunt proprietatea Congregației lui Isus
- Să fie de acord să revizuiască acest angajament la fiecare 6 luni sau mai frecvent, dacă este necesar
- Să fie de acord să se întâlnească în mod regulat cu persoana acuzată
- Să ofere sprijin emoțional în limitele convenite
- Să se asigure că întâlnirile sunt de sprijin și se desfășoară într-un loc sigur
- Să notifice cât mai curând posibil delegatul pentru protecție al Congregației lui Isus cu privire la orice preocupări
- Să informeze delegatul pentru protecție al Congregației lui Isus cu privire la orice recunoaștere a vinovăției sau dezvăluire a altor activități criminale comise de

- persoana în cauză
- Să fie conștient că, în cazul unei astfel de recunoașteri, va trebui să furnizeze o declarație poliției
- Să exploreze împreună cu acuzata orice aspecte practice legate de îngrijire și siguranță care pot fi abordate de Congregația lui Isus
- Să încurajeze subiectul în viața sa spirituală și în rugăciune, nu în calitate de îndrumător spiritual și nici (dacă este preot) în calitate de duhovnic
- Să participe – dacă i se solicită – la întâlniri cu persoana acuzată, într-un rol de sprijin
- Să participe la supervizarea profesională externă periodică
- Să participe la formarea profesională continuă anuală
- Să îndeplinească toate sarcinile de mai sus în limitele profesionale

Sarcini care nu țin de competența persoanei de sprijin

Este important ca persoana de sprijin să nu vorbească în numele subiectului (acuzatului) și să nu devină intermediar pentru orice contact cu delegatul pentru protecție, superiorul, autoritățile civile, presa, rețelele sociale sau orice alte sisteme juridice.

El/ea nu trebuie să acționeze ca „avocat canonic” pentru acuzat.

Atunci când este necesar, se poate apela la un avocat canonic, în consultare cu acuzatul.

Persoana de sprijin nu trebuie să acționeze în rolul de îndrumător spiritual al acuzatului.

Dacă persoana de sprijin este preot, acesta nu trebuie să acționeze în calitate de duhovnic al acuzatului.

Persoana de sprijin nu are niciun rol de apărare și nu trebuie să răspundă la nicio comunicare adresată în mod specific acuzatului sau în numele acestuia.

Dacă persoana de sprijin are o pregătire profesională în domeniul terapeutic sau psihiatric, se precizează clar că aceasta nu trebuie să încheie un acord terapeutic formal sau informal cu persoana acuzată.

Încetarea rolului de persoană de sprijin

Dacă, în orice moment, persoana de sprijin consideră că sarcinile rolului său sunt prea împovărătoare sau costisitoare la nivel emoțional sau psihologic, aceasta are dreptul să înceteze acordul și sprijinul acordat persoanei acuzate. Acest lucru trebuie făcut cu o notificare prealabilă, astfel încât să poată fi luate măsuri alternative.

Persoanei de sprijin i se va oferi o sesiune de debriefing și feedback, precum și o întâlnire finală de supervizare.

În mod similar, dacă persoana de sprijin nu este în măsură să își îndeplinească îndatoririle sau să mențină limitele profesionale, superiorul provincial poate decide încetarea acordului/contractului.

Considerații atunci când surorile/novicele/cele aflate în formare provin din alte congregații

Atunci când surorile/novicele/cele aflate în formare solicită să se alăture congregației, următoarele aspecte (privind protecția) ar putea necesita o analiză atentă:

a) Pentru toate persoanele aflate în formare (anterior în altă parte):

- Referințe adecvate
- Informații despre experiența și înțelegerea lor privind îndrumarea spirituală și viața de rugăciune
- Dovezi că înțeleg că protecția este o responsabilitate comună a tuturor membrilor Congregației
- Confirmarea că nu există proceduri legale în curs

b) Pentru surori/novice provenite din altă congregație

- Toate punctele de mai sus
- Un raport psihologic

Formular de consimțământ pentru fotografii

Formular de consimțământ pentru fotografii/video

Vă rugăm să completați acest formular pentru a ne acorda permisiunea de a realiza fotografii/înregistrări video și de a le utiliza în materialele noastre publicitare tipărite și online, atât în timpul, cât și după XXXX.

Acord drepturi depline de utilizare a imaginilor rezultate din fotografiere/filmare video, precum și a oricăror reproduceri sau adaptări ale imaginilor în scopuri publicitare în timpul și după XXXX.

Acest lucru poate include (dar nu se limitează la) dreptul de a le utiliza în publicitatea tipărită și online, pe rețelele de socializare, în comunicatele de presă și pe conturile de Twitter.

Nume:

Semnătură

Data:

Declarația de angajament al Congregației față de politica de protecție

Congregatio Jesu se angajează să creeze și să mențină o cultură a protecției și întruchipăm învățăturile morale ale Bisericii prin susținerea unei culturi de îngrijire și protecție pentru toți cei vulnerabili.

I Prin urmare, declar că am citit și înțeles conținutul acest document al Congregației privind protecția și că voi asuma și susține îngrijirea și protecția minorilor și a adulților vulnerabili în apostolatul meu.

Nume:

Semnătură

Data:

Glosar^{ix}

Abuz - atunci când este utilizat în cadrul Ghidului universal (UGF) al Comisiei Pontificale pentru Protecția Minorilor (PCPM), acesta este un termen incluziv care acoperă atât abuzul asupra copiilor, cât și asupra adulților.

Abuz de putere - înseamnă abuzul de poziție, funcție sau îndatorire pentru a profita de altcineva. Acest lucru poate lua multe forme și include situații în care o persoană are putere asupra altei persoane în virtutea relației lor (de exemplu, angajator și angajat, profesor și elev, antrenor și sportiv, părinte sau tutore și copil, cler/religios și enoriaș) și folosește această putere în avantajul său.

Limbaj accesibil - înseamnă că informațiile sunt furnizate în mai multe formate pentru persoane cu diferite niveluri de cunoaștere și competență în limba engleză, moduri de comunicare, limbi și abilități cognitive.

Adult - înseamnă orice persoană cu vârsta de 18 ani sau mai mare. Atunci când este utilizat în documentul UGF, acesta este un termen incluziv care se referă la toți adulții, inclusiv adulții vulnerabili.

Abuzul asupra adulților - înseamnă tratamentul necorespunzător al unui adult care are ca rezultat vătămarea fizică sau emoțională efectivă și/sau probabilitatea acesteia. Abuzul poate lua multe forme, cum ar fi: maltratarea fizică sau verbală, neglijarea, vătămarea, agresiunea, violarea, violul, practicile nedrepte, infracțiunile, exploatarea sau alte tipuri de agresiune.

Există mai multe categorii de abuzuri asupra adulților, cum ar fi:

- + Abuz sexual
- + Abuz fizic

- + Abuz emoțional/psihologic
 - + Neglijare
 - + Abuzul asupra persoanelor vârstnice
-
- Abuz financiar
Exploatare*

În contextul Bisericii Catolice, este important să recunoaștem abuzul spiritual* ca un subtip suplimentar de abuz.

Acuzație - înseamnă o plângere, care urmează să fie verificată, prin care se susține sau se afirmă că cineva a comis un act de abuz împotriva unui copil sau adult. Termenul este utilizat în mod interschimbabil și în combinație cu „plângere”.

Audit - înseamnă un mecanism de evaluare a modului în care o autoritate bisericească, un minister sau un organism bisericesc guvernat de o autoritate bisericească pune în aplicare UGF.

Episcop - înseamnă un episcop diecezan sau arhiepiscop, ordinarul unui ordinariat și prelatul unei prelaturi personale a Bisericii latine și un eparh al Bisericilor orientale.

Drept canonic - înseamnă codul revizuit al dreptului canonic promulgat de Sanctitatea Sa Papa Ioan Paul al II-lea în 1983 și Codul canonic al Bisericilor orientale, astfel cum a fost promulgat în 1990, precum și orice altă legislație universală sau promulgată de autoritatea ecleziastică competentă.

Infrațiune canonică - înseamnă infrațiunile canonice¹⁸ de abuz sexual comise de clerici și religioși, care sunt:

- + forțarea unei persoane, prin violență sau amenințare sau prin abuz de autoritate, să întrețină relații sexuale sau să se supună unor acte sexuale;
- + săvârșirea de acte sexuale cu un minor sau o persoană vulnerabilă¹⁹ ;
- + producerea, expunerea, deținerea sau distribuirea, inclusiv prin mijloace electronice, de pornografie infantilă, precum și recrutarea sau îndemnarea unui minor sau a unei persoane vulnerabile să participe la expoziții pornografice.
- + comise de clerici sau persoane religioase, astfel cum se prevede la art. 1 §1 a) din *Vos Estis Lux Mundi*.

Copii - înseamnă persoane cu vârsta sub 18 ani.

Abuzul asupra copiilor - Există diferite definiții legale ale abuzului asupra copiilor în întreaga lume. Definiție furnizată de OMS și preluată de la Institutul Australian de Studii Familiale: <https://aifs.gov.au/resources/policy-andpractic e-papers/what-child-abuse-and neglect>

Toate formele de maltratare fizică și/sau emoțională, abuz sexual, neglijare sau tratament neglijent sau exploatare comercială sau de altă natură, care duc la prejudicii reale sau potențiale pentru sănătatea, supraviețuirea, dezvoltarea sau demnitatea copilului în contextul

unei relații de responsabilitate, încredere sau putere. Abuzul și neglijarea copiilor sunt împărțite în mod obișnuit în cinci subtipuri:

- + abuz fizic
- + abuz emoțional/psihologic
- + neglijare
- + abuz sexual
- + expunerea la violența în familie

În contextul Bisericii Catolice, este important să recunoaștem abuzul spiritual* ca un subtip suplimentar de abuz.

Autoritatea bisericească - înseamnă:

- + un episcop sau arhiepiscop diecezan, un ordinar al unui Ordinariat și prelatul unei Prelaturi personale a Bisericii latine și un eparh al unei eparhii a Bisericii orientale.
- + autoritatea competentă, indiferent de denumire, care exercită ministerul guvernării pentru institutele religioase în conformitate cu constituțiile acestora;
- + pentru persoanele juridice publice ministeriale, autoritatea competentă în conformitate cu statutul.
- + sau autoritatea ecleziastică superioară a oricărui alt minister din cadrul Corpului Bisericii, în conformitate cu regulile sale.

Organismul Bisericii - înseamnă o dieceză, un institut religios, o persoană juridică publică ministerială (inclusiv agențiile acestora) sau o asociație recunoscută ca fiind catolică în conformitate cu dreptul canonic.

Protocoale ecleziastice - înseamnă proceduri oficiale sau un sistem de norme care guvernează afacerile Bisericii Catolice, de exemplu, *Vos Estis Lux Mundi*.

Standard civil - Un standard civil (de probă) se referă la obligația persoanei responsabile de dovedirea cazului. Există diferite standarde de probă în diferite circumstanțe:

- + cel mai comun standard de probă se referă la procedurile civile, care este echilibrul probabilităților (încorporând principiile din *Briginshaw v Briginshaw*) - ceea ce înseamnă că este mai probabil ca ceea ce spune persoana respectivă să fie adevărat (în cazurile penale, standardul este proba dincolo de orice îndoială rezonabilă).

Clerul - include episcopi, preoți și diaconi.

Clerul și călugării din alte țări - înseamnă orice cleric sau membru al unui institut religios care este recrutat sau primit în mod special din străinătate de către o autoritate bisericească sau un organism bisericesc.

Cleric - include episcopi, preoți și diaconi.

Clericalism - înseamnă o atitudine față de clerici/călugări caracterizată printr-o deferență excesivă și o presupunere a superiorității lor morale. Răposatul Papă Francisc a spus că acest lucru se întâmplă atunci când „clericii se simt superiori [și când] sunt departe de oameni”. Poate fi „încurajat de preoți înșiși sau de laici”.

Deficiență cognitivă - înseamnă că o persoană are dificultăți în a-și aminti, a învăța lucruri noi, a se concentra sau a lua decizii care îi afectează viața de zi cu zi, din cauza stării sale. Unele cauze ale deficienței cognitive pe termen lung sau permanente includ demența, accidentul vascular cerebral sau leziunile cerebrale.

Conflict de interese - înseamnă situații (percepute sau reale) în care apare un conflict între îndatoririle oficiale ale unei persoane și interesele sale private, care ar putea influența îndeplinirea acestor îndatoriri oficiale. Un astfel de conflict implică, în general, principii opuse sau dorințe sau nevoi incompatibile și poate apărea atunci când personalul îndeplinește mai multe roluri.

Viața consacrată/Institutul vieții consacrate - este o asociație de credincioși din Biserica Catolică, ai cărei membri profesază sfaturile evanghelice ale castității, sărăciei și ascultării prin jurăminte sau alte legături sacre (așa cum sunt definite în Codul de Drept Canonic la canoanele 573-730).

Pe lângă apartenența la un institut, viața consacrată poate fi trăită și individual; Biserica Catolică recunoaște ca forme de viață consacrată individuală care nu sunt membre ale institutelor, și anume cea a pustnicilor și a virginelor consacrate.

Siguranța culturală - înseamnă un mediu sigur pentru persoanele de toate etniile și identitățile culturale: unde nu există agresiuni, provocări sau negarea identității lor, a ceea ce sunt și a ceea ce au nevoie. Este vorba despre respect reciproc, semnificație comună, cunoștințe și experiență comune, despre a învăța, a trăi și a lucra împreună cu demnitate și a asculta cu adevărat.

Dicasteriu - înseamnă un departament al Curiei Romane.

Demnitate sau dreptul la risc - se referă la acordarea persoanelor fizice a dreptului (sau demnității) de a-și asuma riscuri rezonabile. Se recunoaște că restricționarea acestui drept poate împiedica dezvoltarea personală, stima de sine și calitatea generală a vieții.

Capacitate diminuată - înseamnă că, dacă un adult trebuie să ia o decizie și nu este în măsură să îndeplinească niciuna dintre etapele acestui proces (enumerare mai jos), acesta are capacitatea de decizie diminuată. Există trei elemente necesare pentru luarea unei decizii:

- + înțelegerea naturii și a efectului deciziei;
- + luarea unei decizii în mod liber și voluntar; și
- + comunicarea deciziei într-un fel sau altul.

Dieceză - înseamnă o dieceză, arhiepiscopie, ordinariat sau prelatură personală a Bisericii Latine și o eparhie a Bisericii Răsăritene.

Persoane cu dizabilități - înseamnă persoanele care au deficiențe fizice, mentale, intelectuale sau senzoriale care, în interacțiune cu diverse bariere, pot împiedica participarea lor deplină și efectivă la viața socială în condiții de egalitate cu ceilalți. (Articolul 2, Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități.)

Diversitate - înseamnă o gamă de persoane care au diverse origini rasiale, etnice, socioeconomice și culturale, precum și diverse stiluri de viață, experiențe și interese.

Sexualitate diversă - se referă la toate diversitățile caracteristicilor sexuale, orientărilor sexuale și identităților de gen, fără a fi necesară specificarea fiecăreia dintre identitățile, comportamentele sau caracteristicile care formează această pluralitate.

Abuzul asupra persoanelor vârstnice - înseamnă un act singular sau repetat sau lipsa unei acțiuni adecvate, care are loc în cadrul oricărei relații în care există o așteptare de încredere și care cauzează prejudicii sau suferință unei persoane vârstnice.

Abuzul emoțional (adulți) - este o formă comună de abuz care apare în relațiile apropiate. Abuzul emoțional este definit ca abuzul care apare atunci când o persoană este supusă unor comportamente sau acțiuni menite să îi împiedice sau să îi controleze comportamentul, cu intenția de a-i provoca suferință emoțională sau teamă, prin manipulare, izolare sau intimidare.

Abuzul emoțional (copii) - Abuzul emoțional asupra copiilor se referă la actele verbale sau simbolice inadecvate ale unui părinte sau îngrijitor față de un copil și/sau la un model de eșec în timp în a oferi copilului o îngrijire adecvată non-fizică și disponibilitate emoțională. Astfel de acte de comitere sau omisiune pot afecta stima de sine sau competența socială a copilului.

Exploatarea - este maltratarea deliberată, manipularea sau abuzul de putere și control asupra unei alte persoane. Înseamnă să profiți de o altă persoană sau situație, de obicei, dar nu întotdeauna, pentru câștig personal.

Expunerea la violența în familie - este considerată, în general, o formă de comportament abuziv din punct de vedere psihologic, în care un copil este prezent (aude sau vede) în timp ce un părinte sau un frate este supus abuzului fizic, abuzului sexual sau maltratării psihologice sau este expus vizual la daunele cauzate persoanelor sau bunurilor de comportamentul violent al unui membru al familiei.

Abuzul financiar - implică utilizarea ilegală sau necorespunzătoare sau gestionarea defectuoasă a banilor, proprietății sau resurselor unei persoane. Furtul, fraudă, falsificarea, delapidarea, modificarea forțată a unui testament, retragerea necorespunzătoare a puterii de decizie a unui rezident și utilizarea abuzivă a procurii sunt toate forme de abuz financiar sau exploatare.

Formare/program - înseamnă un program care pregătește persoanele pentru hirotonire sau profesarea jurămintelor și pentru o călătorie de-a lungul vieții la invitația lui Hristos de a proclama și de a trăi mesajul Evangheliei, în cadrul vieții Bisericii.

Bună reputație - o persoană cu bună reputație este considerată ca fiind în conformitate cu toate obligațiile sale de protecție și nu face obiectul niciunei forme de acuzație, procedură disciplinară, sancțiune sau suspendare.

Grooming (copil) - se referă la un model de comportament care vizează implicarea unui copil ca precursor al abuzului sexual. Acesta include stabilirea unei prietenii/relații „speciale” cu copilul. Groomingul poate include condiționarea părinților și a altor adulți să considere că relația cu copilul este „normală” și pozitivă.

Grooming (adult) - este actul predator de a manevra o altă persoană într-o poziție care o face mai izolată, dependentă, mai înclinată să aibă încredere și mai vulnerabilă la comportamente abuzive.

Tutore - se referă la persoana (persoanele) care are (au) autoritatea legală de a avea grijă de interesele personale și patrimoniale ale unei alte persoane.

Abuz instituțional - înseamnă abuz sau îngrijire deficitară în cadrul unei instituții sau al unui cadru specific de îngrijire. Cauzele posibile ale abuzului instituțional includ:

- + o cultură „închisă” în cadrul Bisericii, în care transparența este descurajată;
- + lipsa de flexibilitate și de opțiuni pentru persoanele care utilizează serviciul;
- + verificarea necorespunzătoare a antecedentelor și a personalului care efectuează interviurile;
- + formare profesională inadecvată;
- + lipsa politicilor și procedurilor de protecție;
- + lipsa sprijinului acordat personalului de către conducere;
- + supraveghere deficitară; și
- + standarde slabe de îngrijire.

Laic - înseamnă membrii Bisericii Catolice și personalul Bisericii, cu excepția episcopilor, preoților, diaconilor și călugărilor.

Lideri - înseamnă personalul responsabil de deciziile importante de guvernanță în cadrul unui organism al Bisericii și/sau care conduce și coordonează inițiativele de îmbunătățire a Bisericii.

Mentor - înseamnă un consilier experimentat și de încredere sau o persoană care oferă ajutor și sfaturi unei persoane mai tinere sau mai puțin experimentate pe o perioadă de timp.

Minister - înseamnă orice activitate din cadrul Congregației sau desfășurată de membrii acesteia, care este autorizată printr-o numire oficială și concepută pentru a îndeplini lucrările apostolice și caritabile ale Bisericii Catolice.

Neglijarea (adult) - este incapacitatea unui îngrijitor de a asigura necesitățile de bază ale unei persoane pe care o îngrijește.

Neglijarea (copil) - se referă la incapacitatea unui îngrijitor de a asigura necesitățile de bază pentru satisfacerea nevoilor fizice și emoționale de dezvoltare ale unui copil. Comportamentele de neglijare fizică includ incapacitatea de a asigura hrană, adăpost, îmbrăcăminte, supraveghere, igienă sau îngrijire medicală adecvate.

Infractor - înseamnă o persoană care a recunoscut abuzul sau a cărei responsabilitate pentru abuz a fost stabilită de o instanță judecătorească (penală sau civilă), de o procedură legală sau ecleziastică.

Îngrijire pastorală - înseamnă atunci când o persoană are responsabilitatea pentru bunăstarea altei persoane sau a unei comunități religioase. Aceasta include oferirea de consiliere și sprijin spiritual, educație, consiliere, îngrijire medicală și asistență în momentele de nevoie. Toate activitățile care implică supravegherea sau educarea copiilor și tinerilor sunt activități de îngrijire pastorală.

Personal (personalul Bisericii) - înseamnă un cleric, o persoană religioasă sau altă persoană angajată de Biserică sau angajată pe bază de contract, subcontract, voluntariat sau fără remunerație.

Abuz fizic - este un act fizic agresiv neaccidental care provoacă durere fizică sau leziuni și care poate include constrângere fizică și restricție fizică. Abuzul fizic poate fi intenționat sau poate fi rezultatul involuntar al pedepsei fizice.

Evaluare preliminară: atunci când se face o acuzație, delegatul pentru protecție, în colaborare cu superiorul provincial/regional, adună informații cu privire la persoana acuzată pentru a confirma sau infirma dacă aceasta se afla în ministerul sau locația menționată în acuzație. Același lucru se poate aplica și victimei, de exemplu, dacă era elevă la o școală CJ sau Loreto la momentul specificat.

Supraveghere profesională/pastorală - înseamnă o activitate profesională în care personalul este angajat în reflecție și învățare, sub îndrumarea unui supraveghetor. Supravegherea ajută personalul în responsabilitățile sale privind standardele profesionale, competențele definite pentru rolul său și înțelegerea și punerea în aplicare a politicii și procedurilor Bisericii. Pentru clerici și religioși, supravegherea profesională ajută la menținerea limitelor relației pastorale și îmbunătățește calitatea ministerului lor.

Programul de comportamente protectoare - este un tip de program de prevenire a abuzului și înseamnă un program educațional structurat, adecvat vârstei, menit să le ofere copiilor și tinerilor abilitățile și cunoștințele necesare pentru a-și spori siguranța personală.

Practica reflexivă - este o tehnică de dezvoltare profesională care implică analizarea atentă a propriilor experiențe în aplicarea cunoștințelor în practică. Se așteaptă ca aceasta să fie un proces continuu, prin care o persoană explorează o experiență pentru a identifica ce s-a întâmplat și care a fost rolul său în această experiență, inclusiv comportamentul, gândirea și emoțiile asociate. Practica reflexivă permite identificarea potențialelor schimbări în abordarea evenimentelor similare viitoare, cu scopul îmbunătățirii performanței.

Congregație religioasă - înseamnă un organism al Bisericii Catolice ai cărui membri se angajează, prin jurăminte religioase, să ducă o viață de sărăcie, castitate și ascultare. Societățile de viață apostolică seamănă cu institutele religioase prin faptul că membrii lor trăiesc, de asemenea, o viață în comun. Ei nu depun jurăminte religioase, ci trăiesc scopul apostolic al grupului. În UGF, termenul „institute religioase” este utilizat pentru a include institute religioase, societăți de viață apostolică și institute seculare.

Religios - înseamnă un membru al unui institut de viață consacrată sau al unei societăți de viață apostolică.

Revizuire – poate însemna o evaluare internă sau externă a punerii în aplicare a politicii de protecție. O revizuire poate fi, de asemenea, o evaluare care face parte din procesul de îmbunătățire continuă care are loc atunci când se dau curs recomandărilor formulate în urma unui audit.

Profilul de risc - înseamnă o evaluare în raport cu factorii cheie de risc pentru protecție.

Comitetul/Echipa de protecție - înseamnă un comitet înființat pentru a consilia și sprijini echipa de conducere în toate aspectele legate de protecție, inclusiv elaborarea și punerea în

aplicare a unui plan de implementare a protecției și coordonarea auditurilor interne anuale la nivel local. Membrii comitetului/echipei trebuie să dețină expertiză profesională relevantă și variată în domeniul protecției.

Cultura protecției – înseamnă integrarea protecției în toate activitățile Congregației lui Isus. Prin promovarea acestei culturi, tinerii și adulții aflați în situații de risc vor înțelege că vor fi ascultați și sprijiniți.

Declarația de angajament privind protecția - înseamnă o declarație de angajament care descrie angajamentul unei congregații de a proteja copiii și adulții de orice pericol. Aceasta informează cultura de protecție a congregației.

Coordonatorul protecției - înseamnă o persoană care promovează protecția și coordonează punerea în aplicare a UGF și a protocoalelor de protecție ale bisericii locale în cadrul unei congregații. *(pentru Congregatio Jesu, acest lucru ar face parte din rolul delegatului pentru protecție)*

Planul de implementare a măsurilor de protecție - înseamnă un plan documentat care articulează acțiunile care trebuie întreprinse în cadrul Congregației lui Isus pentru a se asigura că sunt puse în aplicare practici de protecție. Acesta include acțiuni, strategii, responsabilități, delegări și obligații de raportare, și urmărește revizuirea și progresul. Este supravegheat de Comitetul/Echipa de protecție.

Politici și proceduri de protecție - înseamnă orice politici și proceduri ale Congregației lui Isus care abordează elemente de protecție a copiilor și adulților. De exemplu, dar fără a se limita la:

- + recrutare;
- + gestionarea riscurilor;
- + preocupări și acuzații; și
- + utilizarea acceptabilă a aplicațiilor online.

Abuz sexual (adult) - Abuzul sexual este o formă de agresiune sexuală. Abuzul sexual include violul, agresiunea sexuală, hărțuirea sexuală și interferența sexuală. Activitatea sexuală cu un adult care este incapabil din cauza unei afecțiuni mentale sau fizice (cum ar fi demența) care îi afectează capacitatea de a-și da consimțământul în cunoștință de cauză este definită ca agresiune/abuz sexual. Agresiunea/abuzul sexual include situațiile în care, prin forță, amenințări sau abuz de autoritate, o persoană comite o infracțiune canonică sau forțează pe cineva să întrețină relații sexuale sau să se supună unor acte sexuale. Agresiunea sexuală este o infracțiune.

Abuz sexual (copil) - Abuzul sexual este o formă de agresiune sexuală. Abuzul sexual include violul, agresiunea sexuală, hărțuirea sexuală și interferența sexuală. Activitatea sexuală cu un adult care este incapabil din cauza unei afecțiuni mentale sau fizice (cum ar fi demența) care îi afectează capacitatea de a-și da consimțământul în cunoștință de cauză

este definită ca agresiune/abuz sexual. Agresiunea/abuzul sexual include situațiile în care, prin forță, amenințări sau abuz de autoritate, o persoană comite o infracțiune canonică sau forțează pe cineva să întreprindă sau să se supună unor acte sexuale. Agresiunea sexuală este o infracțiune.

Abuz spiritual - înseamnă abuzul asupra unei persoane care invocă credințele și convingerile religioase ale unei persoane pentru a-i provoca rău. Abuzul spiritual poate apărea ca o experiență secundară de abuz atunci când abuzul este comis de cineva care se află într-o poziție de autoritate spirituală și de încredere în cadrul Bisericii și poate avea un impact negativ asupra spiritualității unei persoane.

Terți - înseamnă orice persoană, grup sau organism juridic din afara Congregației Corpului lui Isus care contractează servicii și facilități către sau de la Congregația lui Isus.

Risc tranzitoriu - înseamnă un risc pe termen scurt, experimentat de persoane aflate în diferite etape ale vieții: de exemplu, când cineva este vulnerabil din cauza:

- + doliu
- + pierderea unei persoane dragi
- + destrămarea relației
- + lipsa unei locuințe
- + șomaj
- + dificultăți financiare

Sprrijinul bazat pe traume și centrat pe victimă – este un cadru bazat pe puncte forte, care se întemeiază pe cinci principii fundamentale:

- + siguranță,
- + încredere,
- + alegere,
- + colaborare și
- + împuternicire.

Serviciile bazate pe cunoașterea traumelor nu fac rău: ele nu retraumatizează și nu învinovățesc victimele pentru eforturile lor de a-și gestiona reacțiile traumatice și transmit un mesaj de speranță și optimism că recuperarea este posibilă. În serviciile bazate pe cunoașterea traumelor, supraviețuitorii traumelor sunt considerați indivizi unici care și-au gestionat cât au putut de bine reacțiile la experiențele trăite.

Adult vulnerabil - înseamnă orice persoană cu vârsta de peste 18 ani care prezintă un risc crescut de a fi victima abuzului, cum ar fi persoanele:

- + persoanele în vârstă
- + cu dizabilități
- + care suferă de boli mintale
- + care au capacități diminuate

- + care au deficiențe cognitive
- + care au suferit abuzuri în trecut
- + care se confruntă cu riscuri tranzitorii
- + care, în cadrul unui minister, sunt supuși unui dezechilibru de putere
- + care se identifică ca aparținând primelor națiuni și/sau indigenilor
- + care provin dintr-un mediu cultural și lingvistic divers
- + care au o sexualitate diversă
- + care au orice altă deficiență sau adversitate care le face dificil să se protejeze de abuzuri.

Toleranță zero - înseamnă un angajament pentru prevenirea, raportarea și abordarea tuturor formelor de abuz, comportament necorespunzător și neglijență în cadrul Bisericii. Această poziție este profund înrădăcinată în învățăturile Bisericii Catolice, reflectând demnitatea și valoarea inerente fiecărui individ, creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

„Toleranța zero” impune măsuri proactive de protecție, răspunsuri rapide și transparente la acuzații, îndepărtarea definitivă din minister a oricărei persoane condamnate pentru abuz sexual și o abordare pastorală a îngrijirii victimelor, ghidată de milă, dreptate și căutarea adevărului, pentru a asigura siguranța și sfințenia tuturor membrilor comunității bisericești.

Model pentru elaborarea unui pliant pentru victimele supraviețuitoare

Acest șablon trebuie adaptat în funcție de contextul și resursele proprii.

Scopul broșurii este ca, după ce victima s-a întâlnit cu delegatul pentru protecție, informațiile să servească ca un memento util al procesului care va urma în legătură cu acuzația (acuzațiile) formulată (formulate) și al resurselor care pot fi oferite victimei atât de către congregație, cât și de către autoritățile locale și, eventual, în afara contextului bisericesc.

1. Recunoștință

Apreciem curajul dumneavoastră de a veni să vorbiți despre abuzul pe care l-ați suferit. Luăm în serios toate acuzațiile de abuz și respectăm cerințele de raportare obligatorie.

2. Pașii următori

V-am explicat că procesul va începe acum (sau ar fi putut începe deja), vă rugăm să modificați după caz în ceea ce privește persoana acuzată.

Înțelegem că acest proces ar putea fi unul îndelungat, dar vă vom ține la curent pe cât posibil, dacă acest lucru vă va fi de ajutor.

3. Persoană de contact

Așa cum v-am explicat, putem numi o persoană de contact pentru dumneavoastră. Vă rugăm să ne informați dacă doriți acest lucru.

4. Ce vă putem oferi

În cadrul întâlnirii noastre, v-am explicat că vă putem oferi plata terapiei sau a consilierii. De asemenea, putem plăti și alte forme de sprijin, cum ar fi îndrumarea spirituală. Vă rugăm să ne informați dacă doriți acest lucru.

Compensație financiară/despăgubire: am discutat acest aspect în cadrul întâlnirii noastre și vă rugăm să ne comunicați dacă doriți informații suplimentare despre acest proces.

5. Alte resurse externe

Vă rugăm să consultați mai jos informații despre alte resurse care v-ar putea fi utile și care nu au legătură cu Biserica sau cu Congregația noastră.

Includeți datele de contact ale delegatului pentru protecție

Lista de verificare pentru gestionarea cazului acuzatului

Șablon

Vă rugăm să rețineți că nu toate acțiunile vor fi necesare pentru fiecare situație de gestionare a cazului acuzatului. De asemenea, nu este necesar ca acestea să fie efectuate în această ordine. Acesta trebuie completat atât de delegatul pentru protecție, cât și de superiorul provincial/local, după caz.

ACȚIUNE	DA/NU: MOTIV(E)	SIGNATURA DATA (și desemnarea)
Îngrijirea și gestionarea acuzatului		
Acuzatul a fost îndepărtat din minister		
Acuzatul mutat într-o altă comunitate, dacă este cazul		
Sprijin pentru acuzat		
Plan de siguranță convenit și semnat		
Răspuns adecvat în cazul decesului acuzatului		
Sprijin pentru familia și prietenii acuzatului		
Sprijin pentru comunitatea din care a fost îndepărtată, dacă este cazul		
Sprijin pentru contextul în care a avut loc abuzul		

Raportare obligatorie	DA/NU: MOTIV(E)	SIGNATURA DATA (și desemnarea)
Acuzație (acuzății) raportată (raportate) către Poliție/Autorități statutare		
Provincial / Local / Superior General informat		
Delegatul pentru protecție informat		
Reuniune a echipei/comisiei de protecție		
Alte agenții sau personal relevant informat		
Păstrarea corespunzătoare a evidențelor		
Legătură desemnată cu poliția		
Ancheta preliminară deschisă și suspendată		
Consiliere în materie de drept canonic		
Consiliere juridică		
Informarea companiei de asigurări		
Informarea episcopului/diocesei		

Comunicare	DA/NU: MOTIV(E)	SIGNATURA DATA (și funcția)
Declarație pentru presă pregătită		
Persoană de contact pentru mass-media		
Comunicare cu comunitatea?		
Comunicare cu provincia?		
Alte comunicări?		
Planificare viitoare	DA/NU: MOTIV(E)	SIGNATURA DATA (și funcția)
Avocat(i)		
Compensație financiară		
Proces?		
Redeschiderea anchetei preliminare		

ⁱ Declarația Națiunilor Unite privind drepturile copilului Articolul 1

ⁱⁱ Vos estis lux mundi 2023

ⁱⁱⁱ Cadrul orientativ universal Pagina 30 Versiune provizorie 2024

^{iv} A se vedea glosarul pentru definiția traumei secundare

^v Acesta poate fi completat cât mai curând posibil pentru a stabili faptele legate de acuzație. Consultați glosarul pentru mai multe informații

^{vi} Tipuri de abuz definite de Dieceza de Menevia, Țara Galilor, Regatul Unit

^{vii} Din UGF emis de PCPM martie 2024

^{viii} Exemplu de șablon pentru evaluarea riscurilor de la Biserica Scoției, Regatul Unit